

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra hudební výchovy

Diplomová práce

Bc. Klára Rylková

Klemens Słowioczek – portrét operního pěvce

Olomouc 2020

vedoucí práce: PaedDr. Lena Pulchertová, Ph.D.

Čestné prohlášení

Já, Bc. Klára Rylková, prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a použila jsem přitom jen uvedené prameny a literaturu.

V Olomouci dne 20. dubna 2020

Bc. Klára Rylková
podpis

Poděkování

Chtěla bych upřímně poděkovat PaedDr. Leně Pulchertové, Ph.D. za odborné vedení, trpělivost a ochotu, kterou mi v průběhu zpracování diplomové práce věnovala. Mé srdečné díky patří rovněž MgA. Klemensu Słowioczkovi za poskytnutí osobního rozhovoru a materiálů k vytvoření této práce a možnost pořízení fotografií k přílohám. Též děkuji Petru Němcovi, Danutě Siderek, Lucii Balhárové a Cordule Reski za e-meilovou korespondenci o Klemensu Słowioczkovi.

Ráda bych poděkovala Renátě Zapletalové a Lucii Durczokové za bedlivé přečtení mé práce a její korekturu. Také děkuji Markétě Rylkové za její překlady do německého jazyka v rámci e-mailové korespondence s dramaturgií Komické opery v Berlíně a Bc. Marcele Divinové za pomoc při překladu resumé a anotace do anglického jazyka.

Z celého srdce děkuji rodičům, své rodině a všem přátelům za nepřetržitou podporu, povzbuzování a snášenlivost během celého mého studia.

Taktéž vřele děkuji Josefu Glogarovi za neustálou oporu, vlídnost a trpělivost.

Obsah

Úvod	5
1 Životopis Klemense Słowiozka	7
1.1 Rodina	7
1.2 Studium	9
2 Umělecká činnost v České republice	13
2.1 Angažmá v Ostravě	13
2.1.1 Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě	16
2.2 Angažmá ve vojenské službě	18
3 Umělecká činnost v zahraničí	20
3.1 Angažmá v Berlíně	21
3.1.1 Komická opera v Berlíně	27
4 Koncertní činnost	29
5 Pedagogická činnost	31
6 Kulturní činnost	35
6.1 Činnost na Těšínsku	35
6.1.1 TA Grupa	39
6.2 Stonavská Barborka	44
7 Přehled rolí Klemense Słowiozka	47
7.1 Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě	47
7.2 Komická opera v Berlíně	49
7.3 Komická opera hostující v zahraničí	53
7.4 Samotné hostování Klemense Słowiozka	53
Závěr	54
Resumé	56
Summary	57
Použitá literatura	58
Seznam zkratk	65
Seznam příloh	66
Přílohy	
Anotace	

Úvod

Klemens Słowioczek – tak málo známé jméno v České republice, a přitom tak významná pěvecká osobnost. Téměř každý, kdo slyšel toto jméno nebo mé téma diplomové práce, vůbec nevěděl, o koho se jedná. Rozhodla jsem se proto, že rozšířím lidské povědomí o informace o této osobnosti. Také Klemens Słowioczek je mi blízký, protože pochází ze stejného regionu a polské národnostní menšiny jako já.

Hlavním cílem mé diplomové práce je bližší představení Klemense Słowioczka jako výborného operního pěvce, hudebního pedagoga a kulturního aktivistu. Dílčím cílem práce je stimulace a inspirace pro všechny pěvce, zpěváky, hudební pedagogy, a především studenty hudebních škol, že je možné ze svého koníčka vybudovat úspěšnou kariéru.

Diplomovou práci jsem rozdělila do sedmi kapitol. V první kapitole se zmíním o životě Klemense Słowioczka – jeho rodině a jakým byl pilným a ambiciózním studentem. Ve druhé a třetí kapitole představím jeho uměleckou činnost, nejdříve v České republice a poté v zahraničí. Při angažmá v Ostravě, které je podkapitolou umělecké činnosti v České republice, krátce popíši historii Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Také je zajímavé jeho působení v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého v Praze a jak se k němu vůbec dostal. Rovněž tak v třetí kapitole přiblížím dějiny Komické opery v Berlíně. Klemens Słowioczek, kromě svého angažmá v divadle, hodně koncertoval. Jeho koncertní činnost uvedu ve čtvrté kapitole. Vyznamenal se rovněž jako výborný pedagog, všichni jeho studenti udělali dobrou pěveckou kariéru. Také představím v šesté kapitole jeho veliké zásluhy v oblasti kulturní činnosti – založení mezinárodní ansámblové pěvecké soutěže Stonavská Barborka. Zaměřím se podrobněji na činnost Klemense Słowioczka na Těšínsku, protože se o tom ještě nikde nepsalo. Aby jeho role byly čitelné, v poslední kapitole uvedu přehled všech jeho rolí.

Diplomová práce obsahuje i přílohy, ve kterých čtenář najde fotografie z vystoupení Klemense Słowioczka v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, v Komické operě v Berlíně, Klemense Słowioczka samotného, z koncertu TA Grupy, z festivalu Stonavské Barborky, opery Smetanovy „Prodané nevěsty“ a dokumentu Pražského jara z roku 1974. Dále dokládám fotografii jeho významného titulu komorního zpěváka, tzv. „Kammersänger“, který získal v Německu.

Mým hlavním zdrojem byl osobní rozhovor s Klemensem Słowioczkiem a bakalářská práce Hany Veselé, Dis. Cenné informace jsem také získala z různých internetových odkazů, webových stránek a z e-mailových korespondencí. Jelikož jeho kulturní zásluhy na Těšínsku

jsou založeny na akcích polské národnostní menšiny, čerpala jsem z internetových stránek, článků regionálních časopisů a novin psaných v polském jazyce, které jsem musela přeložit. Jsem si vědoma toho, že se v práci mohou objevit nějaké nepřesnosti, zejména v názvech festivalů a různých organizací, protože nebylo možné dohledat český ekvivalent. Některé názvy uvádím i v originále.

1 Životopis Klemense Słowiozcza

Život Klemense Słowiozcza je velmi pestrý. Původně se jmenoval Klement. Přejmenoval se na Klemense v osmdesátých letech dvacátého století. Toto jméno používá dodnes. Od prvních hudebních zkušeností, získaných hrou na housle, až po renomé uznávaného operního pěvce. Tak by se dala shrnout životní cesta tohoto českého rodáka, ověřená mnoha mezinárodními úspěchy.

1.1 Rodina

Klemens Słowiozcze se narodil 27. listopadu roku 1945 v malebné vesnici Stonava na Bonkově¹, kde strávil své dětství. Doma žil společně se svými rodiči a prarodiči. Sourozence žádné neměl. Matka Marie pracovala jako domácí švadlena, později docházela do továrny poblíž Stonavy. Otec Alois pocházel z šesti dětí a pracoval jako mistr v továrně. „*Mamka velmi pěkně hrála na klavír a táta krásně zpíval, ale bohužel se kulturně moc neangažovali, protože bylo po válce a tehdy nebylo nic jisté*“.² Důležitou roli v životě Klemense Słowiozcza hrál jeho dědeček, který nad ním dohlížel při učení hře na housle. „*Stál nade mnou s holí, musel jsem cvičit každý den alespoň hodinu, ostatní kluci si hráli venku a já jsem musel fidlat na housle.*“³ To byly hudební začátky Klemense Słowiozcza. Během celého dětství a dospívání ani nepomyslel na to, že by se stal známým operním pěvcem a udělal tak skvělou kariéru.

Během svého života se Klemens Słowiozcze dvakrát oženil. Poprvé v roce 1969 s klavíristkou Evou Stöckerovou. Toto manželství bohužel skončilo rozvodem. Později v Berlíně při inscenaci „Rytíře Modrovouse“ Jacquese Offenbacha potkal svou další lásku, Utu Priew, se kterou se oženil v roce 1984. Společně mají dceru Marii. Uta Priew byla velmi okouzující mezzosopranistka v Státní opeře v Berlíně. Než se provdala za Klemense Słowiozcza, měla již tříletou dceru Florianu. „*Já jsem jí považoval vždy za svou dceru a ona mě za svého otce*“.⁴ Uta Priew se již od útlého věku chtěla věnovat pěvecké kariéře a cestovat po světě. Starost o děti se tedy přenesla na Klemense. Nebyl na to sám. S dcerami, ženou a její sestrou bydleli společně ve vile v Berlíně. S výchovou jim také pomáhala jejich společná přítelkyně. Ani jedna z dcer se ale však nevydala ve šlépějích svých rodičů. Florianu

---

¹ Bonkov – neoficiální část vesnice Stonavy, ležící blízko jednoho z karvinských dolů.

² Rozhovor s Klemensem Słowioczkem, Stonava 1105, 12. února 2020.

³ Tamtéž, 12. února 2020.

⁴ Tamtéž, 12. února 2020.

vystudovala logopedii a věnuje se dětem, které mají špatnou výslovnost. Dále pak starším lidem po mozkové příhodě. Dcera Marie vystudovala práva v Berlíně. V Německu Klemens Slowiczek strávil třicet let svého života, kde se věnoval pěvecké kariéře. Hodně také cestoval. Byl například v Dánsku, Holandsku, Itálii, Japonsku, Polsku, Rakousku, Rusku a Velké Británii. Nikdy však nezapomněl na svou celoživotní lásku, svůj rodný kraj, své zázemí, a proto se v roce 2005 vrátil zpět do Stonavy, kde si postavil malý a útulný domek, protože jeho rodný dům už bychom ve Stonavě dnes nenalezli – z důvodů důlních vlivů byl zbořen. Má dvojí občanství, jak německé, tak české. Dnes tedy pobývá ve Stonavě a jeho žena v Berlíně.

1.2 Studium

Klemens Słowiocek navštěvoval do páté třídy polskou základní školu ve Stonavě. *„Můj otec musel narukovat ještě v roce 1944 k německému vojsku, ale naštěstí, když došli k Vratislavě, tak válka skončila a mohl jít zpět domů. Když přišel do Stonavy, zavřeli ho na dva roky na obci. Tehdy se rozčilil a řekl, že když mě Češi zavřeli a já jsem nikomu nic neudělal, tak můj kluk bude chodit do polské školy⁵. Ale to bylo štěstí, že jsem absolvoval polskou školu, protože jsem uměl dva jazyky, a navíc v celém světě jsem se domluvil vždy polsky.“⁶ Pokračoval rovněž polskou školou do osmé třídy ve Stonavě a poté polským gymnáziem v Orlové. *„Byli jsme poslední třída, která navštěvovala toto gymnázium.“⁷ Již na gymnáziu společně s Janem Bolkem⁸ hrávali koncerty – Jan hrál na klavír a Klemens na housle. *„Otec Jana Bolka byl učitelem na gymnáziu a vždy, když jsme měli koncert, tak nás na druhý den nezkoušel. Měli jsme takovou výhodu, díky které jsem prošel všechny ročníky na gymnáziu.“⁹ Odmaturoval již ve svých šestnácti letech a hlásil se na vysokou školu lesnickou a také na konzervatoř.***

Na Ostravské konzervatoři byly přijímací zkoušky o měsíc dříve než na vysokou školu lesnickou. Klemens vzal housle do ruky a zkusil své štěstí hrou jedné části houslového koncertu¹⁰. A nezklamal. Další podmínkou k přijetí byla intonace. Zazpíval polskou lidovou píseň: „Starzyk“. Jakmile ho jeden z členů komise, doktor Ivan Měrka¹¹, uslyšel, hned ho vzal na přezkoušení k pěvecké komisi, kde rovněž uspěl. Dostal se tedy na dva obory – housle a zpěv, které první dva roky studoval zároveň. Rozhodl se ale věnovat na plno pouze zpěvu. Jeho pedagogem byl Jiří Herold¹², který naštěstí na rozdíl od profesora Rudolfa Vaška¹³

---

⁵ Na území Těšínska od roku 1920, definitivního ustálení hranic České republiky a Polska, žije polská menšina, která si až dodnes udržuje polskou kulturu, zvyky, tradice a také polské školy. Nyní je na Těšínsku deset devítiletých polských základních škol a jedno polské gymnázium.

⁶ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁷ Tamtéž, 12. února 2020.

⁸ **MUDr. Jan Bolek** – kardiolog, pracující v Českém Těšíně; v dětství výborný klavírista.

⁹ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

¹⁰ Bohužel Klemens Słowiocek si už nezpomíná, který přesně houslový koncert to byl a od jakého skladatele.

¹¹ **Ivan Měrka**, pseudonym Jan Hruda (1926) – český violoncellista, pěvec, hudební historik, pedagog a publicista.

¹² **Jiří Herold** (1913 – 1973) – český pěvec, narozený v Praze. Syn violisty Českého kvarteta Jiřího Herolda. V letech 1940 – 1944 působil v Olomouci a od roku 1944 – 1973 v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Vyučoval rovněž na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Věnoval se i koncertní činnosti.

¹³ **Rudolf Vašek** (1896 – 1969) – pěvecký pedagog. Soukromě vyučoval od roku 1927. V letech 1953-1958 byl profesorem na Ostravské konzervatoři.

vyučoval své žáky správnou pěveckou techniku. „*Profesor Vašek vše vyučoval na minimálním vzduchu, všechno zpíval falzetem. A moc lidí, učících se u něj, dlouho nezpívalo. Jeho žáky byli významní čeští pěvci, jako Přemysl Kočí¹⁴ nebo Ivo Židek¹⁵, ale po deseti letech, kdy zpívá příroda sama, se teprve ukázalo, jakou má člověk naučenou techniku. A to je hlavní.*“¹⁶ Už během svých studií na konzervatoři byl velmi ambiciózní – od čtvrtého ročníku působil dva roky ve sboru opery Národního divadla moravskoslezského v Ostravě¹⁷, tehdy pod vedením sbormistra Karla Kupky¹⁸. Tady si občas zazpíval i drobné sólové partie, např.: jednoho ze dvou opilých Poláků v opeře „Dmitrij“ od Antonína Dvořáka. „*Byly to velmi náročné, jezdil jsem z divadla posledním šichtovým autobusem a doma jsem byl až o půlnoci. Druhý den jsem vstával společně s rodiči v pět ráno. Oni šli do práce a já do školy.*“¹⁹ – vzpomíná Klemens Słowiocek. Byl velmi pilným studentem, neboť se mu povedlo vystudovat pátý a šestý ročník zároveň a ukončit své studium na Ostravské konzervatoři o něco dřív. Sólový zpěv tak na Ostravské konzervatoři studoval v letech 1962 – 1967.

Ale tím jeho studium zdaleka nekončí. Od roku 1967 rozvíjí své schopnosti na Janáčkově akademii múzických umění v Brně, obor koncertní a operní zpěv, kde se vzdělával u profesorky Vlasty Linhartové.²⁰ Chodil do třídy se známými českými herci jako např.: Jiřím Bartoškou²¹, Eliškou Balzerovou²², Boleslavem Polívkou²³ nebo Janou Švandovou²⁴.

---

¹⁴ **Přemysl Kočí** (1917 – 2003) – český operní pěvec, herec, hudební pedagog, režisér, divadelní manažér. V roce 1963 získal titul zasloužilého umělce a v roce 1979 titul národního umělce.

¹⁵ **Ivo Židek** (1926 – 2003) – český operní pěvec Národního divadla v Praze. V roce 1957 získal titul zasloužilého umělce, v roce 1976 národního umělce a cenu Thálie za celoživotní mistrovství v roce 1998.

¹⁶ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

¹⁷ **Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě** – tehdy Státní divadlo v Ostravě (od roku 1948 do roku 1995).

¹⁸ **Karel Kupka** (1927 – 1985) – český hudební skladatel, dirigent a sbormistr.

¹⁹ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

²⁰ **Vlasta Linhartová** (1920) – česká koncertní pěvkyně, profesorka sólového zpěvu na JAMU v Brně.

²¹ **Jiří Bartoška** (1947) – český herec a filmový organizátor. Od roku 1994 prezident Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech.

²² **Eliška Balzerová** (1949) – česká herečka. Působila v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, v Divadle na Vinohradech a v Divadle na Fidlovačce, kde od roku 2012 do roku 2017 byla jeho ředitelkou.

²³ **Boleslav Polívka** (1949) – moravský herec, mim, dramatik a scenárista. Působil v divadle Husa na provázku v Brně. V roce 1993 založil v Brně vlastní Divadlo Bolka Polívky.

²⁴ **Jana Švandová** (1947) – česká herečka. Působila v divadle v Českých Budějovicích a v pražském Činoherním klubu.

Na JAMU měli mladí studenti zpěvu své operní studio²⁵, kde hrávali během jednoho roku tři až čtyři operní představení a mohli si tak vyzkoušet jevištní praxi. Celý ansámbl se skládal pouze ze studentů – zpěváků, hráčů v orchestru, dirigenta i včetně režiséra. Výjimečně, když jim chyběl nějaký hráč v orchestru, vypůjčili si profesionála z divadla. Ačkoliv pro Českou republiku byl rok 1968 nešťastný, u Klemense Słowioczka byl průlomový. Na jaře roku 1968 měli studenti prvního ročníku JAMU premiéru v operním studiu, kde představili úryvky „Prodané nevěsty“, „Hubičky“ a „Tajemství“ od Bedřicha Smetany na večeru nazvaném „Zpěvy o lásce“.²⁶ Na podzim toho roku volal šéf opery NDM v Ostravě Jiří Pinkas²⁷ profesorce Vlastě Linhartové, zda by si mohli vypůjčit Klemense Słowioczka jako alternanta pro hlavní roli (Figara) ve „Figarově svatbě“ od Wolfganga Amadea Mozarta. Na nastudování role (v italštině) měl jen pár týdnů. Ale díky jeho šikovnosti se první zájezd ostravského NDM do zahraničí (Itálie) vydařil a měl velmi dobré ohlasy. Díky této inscenaci a také onemocnění Karla Průši²⁸ se Klemens Słowioczek již ve třetím semestru studia na JAMU dostává do opery NDM, kde působil až do roku 1974. Dále během svého pobytu v Brně účinkoval v řadě operních inscenací. Například v opeře „Žvanivý slimejš“ od Jiřího Pauera²⁹, „Ženichové“ od Jana Franka Fischera³⁰, „Veselohra na mostě“ od Bohuslava Martinů, „Lazebník sevillský“ od Giochina Rossiniho, „Werther“ od Julia Masseneta nebo „Únos ze serailu“ od Wolfganga Amadea Mozarta. V těchto hrách ukázal nejen svůj kouzelný barytonový hlas, ale i svůj herecký talent. Své studium na JAMU absolvoval v roce 1971 s červeným diplomem. „*Tehdy měli studenti*

---

²⁵ **Operní studio** – vybudoval a řídil jej profesor **Miloš Wasserbauer** (1907 – 1970) – brněnský operní režisér a pedagog, který během čtyřicátých až šedesátých let dvacátého století vyzdvihl vývoj české moderní opery na prknech divadla v Ostravě, Bratislavě a především v Brně.

²⁶ WEIMANN, Mojmir. Musíš vědět a cítit. K sedmdesátinám Klemense Słowioczka. *Opera +: Váš průvodce světem hudby, opery a tance* [online]. Praha: Opera PLUS, 2009 [cit. 2020-03-17]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/musis-vedet-a-musis-citit-k-sedmdesatinam-klemense-slowioczka/?pa=1>

²⁷ **Jiří Pinkas** (1920 – 2003) – český dirigent a sbormistr. Dirigent a později šéf opery Státního divadla a šéf Státní filharmonie v Brně. Šéf opery NDM v Ostravě.

²⁸ **Karel Průša** (1931 – 1999) – český pěvec opery NDM.

²⁹ **Jiří Pauer** (1919 – 2007) – český skladatel a významný pedagog (profesor na AMU v Praze), zakladatel nové městské hudební školy v Praze, čelný představitel Svazu skladatelů. Od roku 1958 – 1980 byl šéfem České filharmonie a v letech 1953 – 1955 a 1965 – 1967 ředitelem opery Národního divadla.

³⁰ **Jan Frank Fišer** (1921 – 2006) – český skladatel, autor a překladatel operních libret a písňových textů, psal Hudbu pro pražské Vinohradské divadlo, Národní divadlo a Městská divadla pražská. Komponoval pro film a televizi.

*peněžní motivaci. Dostávali jsme za výborný prospěch jeden tisíc korun českých, což tehdy bylo velmi mnoho peněz, asi tak jak dnes deset tisíc.*³¹

Poté ve studiu již nepokračoval. Během svého angažmá v Berlíně hodinu před vystoupením konzultoval ještě poslední detaily s hlasovým poradcem Marianou Kupfer (ženou Harryho Kupfera³²), aby svou roli mohl zazpívat jak nejlépe. Také ve své poslední hlavní roli statkáře Zaremby v „Polské krvi“ Oskara Nedbala bral osobní lekce správné české výslovnosti a přízvuku. Dále už pak Klemens Słowiozbek rozdával rady zpěvákům a učil je opernímu zpěvu jako univerzitní pedagog.

---

³¹ Rozhovor s Klemensem Słowiozbekem, Stonava 1105, 12. února 2020.

³² **Harry Kupfer** (1935 – 2019) – německý operní režisér. Vystudoval divadelní školu Hanse Otta v Lipsku. V letech 1958 – 1962 byl vedoucím Stralsundovy opery a 1962 – 1966 v Chemnitzu. Od roku 1981 do roku 2002 převzal místo režiséra po Harrym Kupferovi v Komické opeře v Berlíně. Od roku 1981 se stal profesorem Hudební akademie Hannse Eislera v Berlíně. V roce 2002 získal Bavorskou divadelní cenu za inscenaci hry „The Turn of the Screw“ Henryho Jamese.

2 Umělecká činnost v České republice

Klemens Słowioczek působil v ČR celkem krátkou dobu. V ostravském divadle pracoval od roku 1971 do konce března roku 1974. Poté měl nastoupit do Komické opery v Berlíně, ale zavítal ještě na rok do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze. Po úspěšném angažmá v Berlíně se zpět do ČR se vrátil v roce 2005, kde se angažoval především jako pedagog na Ostravské univerzitě až do roku 2010. V letech 2011 – 2014 účinkoval jako host v NDM v Ostravě.

2.1 Angažmá v Ostravě

Angažmá Klemense Słowiozka v NDM bylo sice krátké, ale plodné. Smlouvu s šéfem opery, Jiřím Pinkasem podepsal 1. ledna 1971, ale v divadle působil i před tím. Na scéně Divadla Zdeňka Nejedlého³³ debutoval v roli Figara ve „Figarově svatbě“ Wolfganga Amadea Mozarta dne 29. prosince 1968. Bylo to ještě během jeho studia. Tuto roli ztvárnil v NDM ještě v osmi představeních včetně zájezdu do Itálie.

Ke konci roku 1969 se odehrála premiéra opery „Sen noci svatojánské“ Benjamina Brittena, kde se Klemens Słowioczek dělil o roli Thesea, vévody athénské, s Janem Kyzlinkem³⁴. Střídavě s ním také hrál hraběte Samuela Horna, v představení „Maškarní ples“ od Giuseppe Verdiho. Premiéra této hry byla 12. prosince 1970. Od sezóny 1972/1973 hrál tuto roli Klemens Słowioczek sám. V roce 1971 prezentoval Holyho v Rossiniho „Italce v Alžíru“, kde se ve své roli střídával se svým učitelem zpěvu z konzervatoře Jiřím Heroldem.

V sezóně 1971/1972 si zahrál až v sedmi operách, z toho ve třech v hlavní roli. V „Prodané nevěstě“ Bedřicha Smetany, která měla premiéra 2. září 1971, zastupoval gruntovníka Míchu. V druhém obsazení jej hrál Karel Průša. Nebyla to ale jediná opera, ve které se Klemens Słowioczek střídával s Karlem Průšou. Taktéž bylo ve hře „Na starém bělidle“ Karla Kovařovice, kde při premiéře 16. října 1971 představil Pana otce ze mlýna. Těsně před svátky Božího narození 1971 se odehrála premiéra „Kateřiny Izmajlovové“ Dmitrije Šostakoviče, ve které s Janem Kyzlinkem obdržel k nastudování hlavní roli, a to Borise Timofjejeviče Izmajlova. Tuto operu představovali i v další sezóně (1972/1973). Na začátku roku si Klemens Słowioczek chvíli odpočinul, při ztvárňování vedlejší postavy, Bujanova

---

³³ **Divadlo Zdeňka Nejedlého** – nynější Divadlo Antonína Dvořáka.

³⁴ **Jan Kyzlink** (1930 – 1991) – český operní pěvec a pedagog. Působil v Liberci (1961 – 1962), v Ostravě (od roku 1962) a v Brně (1979 – 1990), kde vyučoval na JAMU.

(kterou nazpíval i Vojtěch Zouhar³⁵) v Čajkovského „Evženu Oněginovi“. Dále pak se s Miloslavem Tolašem³⁶ zhostili role Alfia, kterou už Klemens dobře znal ze studií na JAMU, v „Sedláku kavalírovi“ od Pietra Mascagniho. Ale tímto sezóna zdaleka nekončí. Poslední hrou byl „Tannhäuser“ Richarda Wagnera. V ní si opět střídavě s Janem Kyzlinkem, kde si zahrál Biterolfa.

Následovala sezóna 1972/1973, ve které se se svým zpěvným barytonem předvedl rovněž sedmkrát. Reprodukoval své role z minulých sezón ve třech operách: „Prodané Nevěste“ od Bedřicha Smetany, „Maškarním plese“ od Giuseppe Verdiho a v „Kateřině Izmaljovově“ Dmitrije Šostakoviče. Musel si také nastudovat i nové role ve čtyřech operách. Jako první v této sezóně měla 30. září 1972 premiéru opera „Don Pasquale“ od Gaetana Donizettiho. V ní si nacvičil Mo N. N.; Notáře, vlastně Carlotta, Malatestova synovce. Ke konci roku 1972 přichází na scénu opera „Aida“ Giuseppe Verdiho a s ní v hlavní roli, krále, Klemens Słowioczek. V druhém obsazení tuto roli alternoval Jan Kyzlink. Dalším představením, ve kterém se Słowioczek ukázal na jevišti v roli Andreje – letce, byl Prokofjevův „Příběh opravdového člověka“. Tuto roli také ztvárnil Radoslav Svozil.³⁷ Poslední premiérou této sezóny byla opera „Čert a káča“ od Antonína Dvořáka, kde si roli Marbuela zahráli až tři pěvci: Čeněk Mlčák³⁸, Klemens Słowioczek a Miloslav Tolaš.

Poslední zkrácená sezóna, působení Słowioczka v ostravském divadle, byla rovněž bohatá. Při nejnovější premiéře „Její pastorkyňe“ od Leoše Janáčka, která se odehrála 27. října roku 1973, nastudoval vedlejší roli – rychtáře, kterého ztvárnili i Václav Halíř³⁹, Jiří Herold a Karel Průša. V roce 1974, ještě před nástupem do AUS Víta Nejedlého stihl dvě premiéry oper – „Jakobín“ a „Hubička“. V „Jakobínovi“ Antonína Dvořáka se představil jako purkrabí. Později ho zastoupili Jan Kyzlink a Karel Průša. Premiéra Smetanovy „Hubičky“ se odehrála těsně před uzavřením smlouvy Klemense Słowioczka s ředitelem Komické opery v Berlíně,

---

³⁵ **Vojtěch Zouhar** (1921) – literární publicista, operní pěvec.

³⁶ **Miloslav Tolaš** (1933) – operetní pěvec NDM.

³⁷ **Radoslav Svozil** (1923 – 2007) – houslista, operní pěvec, sólista.

³⁸ **Čeněk Mlčák** (1927 – 1990) – operní pěvec, pedagog na ostravské konzervatoři.

³⁹ **Václav Halíř** (1926 - 1999) – operní pěvec – basista, hrál na housle a kontrabas, vyučený zedník.

Walterem Felsensteinem⁴⁰. V ní si zahrál starého pašíra, Matouše. Tuto roli nastudovali také Jaromír Vavruška⁴¹ a Josef Fryščák⁴². Dále si ještě v této sezóně zopakoval Hraběte Samuela Horna v „Maškarním plese“ Giuseppe Verdiho a Míchu, gruntovníka v Smetanově „Prodané nevěstě“.

Po třiceti letech působení v Berlíně se vrací Klemens Słowioczek zpět do ČR. V NDM působí ovšem už jenom jako host. Přestože už byl v důchodu, tak v sezóně 2011/2012 a v 2012/2013 oslnil publikum svým nadále fascinujícím barytonem v Divadle Jiřího Myrona při premiéře (16. února 2012) „Polské krvi“ od Oskara Nedbala. Předvedl se v hlavní roli Jana Zaremby, statkáře. *„Domluvil jsem se s mou známou, která už byla taky v důchodě, že vždy po představení bude se mnou provádět coaching⁴³, abych všechno správně vyslovil a měl dobrý přízvuk.“⁴⁴*

Objevil se ještě v jedné roli, v sezóně 2012/2013 a 2013/2014, a to v „Noci v Benátkách“ od Johanna Strausse, kde se střídal s Vladimírem Polákem⁴⁵ v roli Bartolomea Delaqua, senátora. Ve svých sedmdesáti čtyřech letech měl ještě vystupovat jako Major Cotignac v opeře „Madam Favart“ od Jasquese Offenbacha, ale z důvodu operaci kolena tuto roli musel odmítnout. Premiéra by se měla uskutečnit 14. května 2020 v Divadle Jiřího Myrona.

---

⁴⁰ **Walter Felsenstein** (1901 – 1975) – německý režisér, tvůrce a šéf Komické opery v Berlíně. Jako divadelní herec vystupoval poprvé ve vídeňském Dvorním divadle a v letech 1923 – 1932 v Bytomi, Lübecku a Mannheimu. S hudebním divadlem se setkal v Basileji a Freiburgu im Breisgau. Svou režisérskou kariéru začal v Kolíně nad Rýnem (1932 – 1934) a Frankfurtu nad Mohanem (1934 – 1936). Dále pokračoval v Curychu (1938 – 1940) a berlínském Hebbel-Theater (1945 – 1947). Po druhé světové válce, v roce 1947, zakládá v Berlíně Komickou operu, kde byl až do své smrti ředitelem a režisérem.

⁴¹ **Jaromír Vavruška** (1939 – 2010) – operní pěvec – basista a hudební pedagog. Působil v Národním divadle v Praze, v Liberci, v NDM v Ostravě a v Ústí nad Labem.

⁴² **Josef Fryščák** (1938) – operní zpěvák a hudební pedagog. Studoval u prof. R. Vaška, pak ve Vídni. Sólista opery Slezského divadla v Opavě, účinkoval jako host v NDM v Ostravě. Pracoval jako odborný asistent Katedry hudební výchovy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity, nyní je hlasovým pedagogem pro Ostravský dětský sbor při Základní umělecké škole E. Marhuly.

⁴³ Coaching – koučování, vedení

⁴⁴ Rozhovor s Klemensem Słowioczkiem, Stonava 1105, 12. února 2020

⁴⁵ **Vladimír Polák** (1977) – operní pěvec NDM v Ostravě.

2.1.1 Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě

NDM v Ostravě má velmi zajímavou historii. Dnes má již sto jedna let. K založení spolku došlo dne 13. října roku 1918 s názvem Národní divadlo moravsko-slezské. Svou činnost Spolek NDMS odstartoval slavnostním představením „Prodané nevěsty“ od Bedřicha Smetany v budově Městského divadla (nynější Divadlo Antonína Dvořáka – přejmenováno v roce 1990), která se stala od roku 1920 jeho trvalým sídlem. Již od samých začátku NDMS bylo čtyřsouborové – návštěvníci divadla si mohli zajít na činohru, balet, operu či operetu. Prvním šéfem opery byl Emanuel Bastl⁴⁶ a pocta stát se ředitelem celého ostravského divadla byla dána Václavu Jiříkovskému⁴⁷. Od roku 1919 hraje NDM střídavě v Národním domě (dnes Divadlo Jiřího Myrona⁴⁸) a v Městském divadle.

V roce 1928 se konal první z cyklu pravidelných symfonických koncertů, kde jako sólisté vystoupili: Igor Stravinskij, Paul Hindemith a Sergej Prokofjev. O rok později ostravské studio Československého rozhlasu začalo vysílat přímé přenosy operních a symfonických děl, které nacvičilo NDM. Před druhou světovou válkou založením Klubu českých a německých divadelních pracovníků se divadlo postavilo proti fašistům. Na začátku období Protektorátu Čechy a Morava byl Klub rozpuštěn. V sezóně 1939/1940 se hrála jak česká, tak i německá představení. Němci si vytvořili vlastní soubor a postupně vystřídali české obsazení z budovy divadla. NDM působilo provizorně v Katolickém domě na Přívozké ulici v Ostravě. Během leteckého bombardování v roce 1944 budova Městského divadla byla těžce poškozena, ale po válce se zrekonstruovala a znovu se otevřela roku 1946 představením opery „Libuše“ Bedřicha Smetany. Během padesátých a šedesátých let proběhla značná rekonstrukce budov nynějšího Divadla Antonína Dvořáka a Divadla Jiřího Myrona, které bohužel roku 1976 vyhořelo, ale za deset let se znovu otevřelo. Divadlo se neustále rozvíjelo. V roce 1977 byla otevřena Komorní scéna NDM, dále pak v roce 1980 byly včleněny do svazku Divadlo Petra Bezruče a Krajské divadlo loutek, které na začátku devadesátých let ze svazku vystoupily. Nesmíme opomenout rok 1989, kde se NDM zapojilo do celostátní stávkové akce proti totalitnímu režimu. V roce 1994

---

⁴⁶ **Emanuel Bastl** (1874 – 1950) – výborný dirigent. V letech 1905 – 1912 byl kapelníkem opery v Plzni. Od roku 1916 působil jako dirigent opery v Ostravě a v letech 1919 – 1927 byl jejím šéfem.

⁴⁷ **Václav Jiříkovský**, vl. jménem František Herein (1891 - 1942) – byl český herec, režisér, dramaturg, šéf činohry v Brně a v Bratislavě, divadelní ředitel Národního divadla v Brně, Zemského divadla v Brně a NDMS v Ostravě.

⁴⁸ **Jiří Myron**, vl. jménem Bohumil Prošek (1884 – 1954) – divadelní a filmový herec, režisér, ředitel NDM v letech 1942 – 1946. V roce 1937 obdržel Cenu města Ostravy za svou uměleckou činnost. Po jeho smrti v roce 1954 budova Lidového divadla přejmenovala na Divadlo Jiřího Myrona.

vzniklo dětské Operní studio NDM. Na začátku nového tisíciletí proběhly další rekonstrukce budov divadel. V roce 2005 vstoupilo NDM do mezinárodní organizace Opera Europa. Dále v roce 2012 proběhlo první bienále festivalu NODO a byl založen Ateliér pro děti a mládež při NDM. Posledními příspěvky v roce 2018 byly: nová komorní divadelní scéna Divadlo „12“, nový slavnostní sál a Kavárna Národní dům v DJM.

Během stoletého působení NDM se jeho název několikrát upravoval. Při svém narození dostal jméno Národní divadlo moravsko-slezské. V roce 1941 se přejmenovalo na České divadlo moravskoostravské. Ani s tímto názvem nebyli spokojeni, a proto v roce 1945 obdrželo název Zemské divadlo v Ostravě. Ani toto pojmenování moc dlouho nevydrželo. Ovšem Státní divadlo v Ostravě, jak se jmenovalo od roku 1948, vytrvalo až do roku 1995, kdy obdrželo konečný název: Národní divadlo moravskoslezské.

2.2 Angažmá ve vojenské službě

V minulém století ještě před revolucí a chvilku po ní, každý mladý muž musel absolvovat povinnou vojenskou službu. Neminulo to ani Klemense Słowioczka, přestože měl už podepsanou smlouvu v Komické opeře v Berlíně. Bohužel kvůli tiché závistí kolegy z divadla v Ostravě, který poslal dopis na vojenskou správu v Olomouci, musel narukovat. Absolvoval proto přezkoušení zdravotního stavu v Olomouci, kde lékařem byl jeho známý. Ten všem zpěvákům vždy napsal, že jsou mentálně postižení a nemůžou vykonávat vojenskou službu. Zdálo by se, že je vše vyřešeno a Klemens Słowioczek se může vydat na svou kariérní dráhu do Berlína. Když dorazil na onu prohlídku, bylo mu sděleno, že přišel dopis z ostravského divadla, ve kterém se píše, že je stoprocentně vytiženy v provozu opery. Rozhodli tedy, že by měl nastoupit do Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého⁴⁹ v Praze. A proto musel svůj pobyt v Berlíně na rok odložit. Ale i za tuto zkušenost byl Klemens Słowioczek vděčný. *„Poznal jsem tak Českou republiku. S divadlem jsme hodně jezdili do kasáren a zajišťovali jsme tam kulturní program.“*⁵⁰

Hrál v mnoha operách a jeho role byly významné. Ztvárnil hodně hlavních rolí, ale dočkal se i odpočinku v rolích vedlejších. Zahrál si pana otce v opeře „Na starém bělidle“ od Karla Kovařovice, dále pak jednoho ze dvou spiklenců v „Maškarním plese“ od Giuseppe Verdiho, Halyho v „Italce v Alžíru“ od Gioacchino Rossiniho, Biterolfa v „Tannhäuserovi“ Richarda Wagnera, Bonifáce v „Tajemství“ a Matouše v „Hubičce“ od Bedřicha Smetany, Krále ve Verdiho „Aidě“ nebo Andreje v „Příběhu opravdového člověka“ Sergeje Prokofjeva. Zcela výjimečné a exkluzivní bylo představení „Sedláka kavalíra“ od Pietra Mascagniho v Janečkově⁵¹ a Nekvasilově⁵² inscenaci, kde Klemens Słowioczek excelentně zazářil v roli

---

⁴⁹ **Armádní umělecký soubor Víta Nejedlého** – založen roku 1943, tehdy pod vedením Víta Nejedlého (1912 – 1945). Vyvinul se z hudební čety a postupně se rozrůstal. Jeho vzorem byli Alexandrovci. Svá představení uskutečňoval i v cizích zemích. Roku 1995 byl AUS rozpuštěn.

⁵⁰ Rozhovor s Klemensem Słowioczkiem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁵¹ **Bohumil Janeček** (1929 – 1979) – dirigent a pedagog. Od roku 1964 byl dirigentem v opeře NDM.

⁵² **Miloslav Nekvasil** (1930) – český pěvec, režisér a pedagog. Působil v NDM v roce 1955 – 1956 jako sólista a od roku 1960 jako operní režisér.

Alfia.⁵³ Ansámbl, ve kterém působil, nebyl příliš velký. Hrál například s Jiřím Lábusem⁵⁴. „Byli jsme skvělá parta.“⁵⁵ Na klavír je doprovázel klavírista Ivan Klánský⁵⁶.

Díky sto denní dovolené v AUS Víta Nejedlého, mohl Słowiocek jezdit do Berlína a nacvičovat operu „Vojna a mír“ Sergeje Prokofjeva. Premiéra tohoto operního představení 21. dubna roku 1974 se i přes onemocnění sopranistky Magdaleny Falewicz⁵⁷ vydařila. „Vyinkasoval jsem dva a půl tisíce německých marek a letěl zase zpět do Prahy.“⁵⁸ Po ukončení vojenské služby v AUS se ihned rozjel do Berlína.

---

⁵³ WEIMANN, Mojmir. Musíš vědět a cítit. K sedmdesátinám Klemense Słowiocka. *Opera +: Váš průvodce světem hudby, opery a tance* [online]. Praha: Opera PLUS, 2009 [cit. 2020-03-17]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/musis-vedet-a-musis-citit-k-sedmdesatinam-klemense-slowiocka/?pa=1>

⁵⁴ **Jiří Lábus** (1950) – herec a dabér. Vystudoval DAMU v Praze. V AUS plnil funkci konferenciéra tanečního orchestru. Byl zaměstnán v divadle Studio Ypsilon v Liberci a od roku 1978 působí v Praze.

⁵⁵ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁵⁶ **Ivan Klánský** (1948) – klavírista, děkan a profesor Hudební fakulty AMU v Praze. Vyučuje rovněž na Vysoké hudební školy v Luzernu (Švýcarsko). Je laureátem různých prestižních mezinárodních soutěží.

⁵⁷ **Magdalena Falewicz** (1946) – polská operní zpěvačka, působila v Komické opeře v Berlíně v letech 1972 – 1979. Od roku 1979 do poloviny 90. let dvacátého století byla členkou Státní opery v Berlíně.

⁵⁸ Rozhovor s Klemensem Słowiockem, Stonava 1105, 12. února 2020.

3 Umělecká činnost v zahraničí

Vše začalo roku 1972, kdy Klemens Słowioczek byl na předzpívání v Národním divadle. Tehdy mu ředitel opery ND, Přemysl Kočí, řekl, že by v Praze svou kariéru, kvůli polsko – ostravskému přízvuku neudělal. Klemensovi to bylo vesměs jedno, protože už měl své angažmá v Ostravě. Shodou okolností v sále seděl Walter Felsenstein, který si jej po přezkoušení nechal zavolat a zeptal se, zda by mu zazpíval něco od Mozarta. Ze zájezdu do Itálie měl Słowioczek nacvičenou v italštině druhou árii z „Figarovy svatby“ Wolfganga Amadea Mozarta. Předvedl mu jí tedy. Walter Felsenstein byl ním natolik unešen, že mu ihned nabídl místo operního pěvce v Komické opeře v Berlíně. Tak se Klemens Słowioczek ve svých dvaceti sedmi letech dostal do zahraničí, kde zpočátku chodil jen na testové zkoušky „Figarovy svatby“ v němčině. Nejprve jako divák, poté i jako samotný herec a zpěvák. V Komické opeře se mu zalíbilo a po dvoutýdenním hostování u Waltera Felsensteina s ním podepsal smlouvu. Po celou dobu působení v Komické opeře byl velmi úspěšný.

Sám pak hostoval například v Tel-Avivu v opeře „Vojcek“ Albana Berga. V roce 1985 jako host vystoupil v Smetanově divadle v Praze v Mozartově „Donu Giovannimu“ v roli Leporella. O tři roky později se rovněž v tomto divadle ukázal jako Don Pizzaro v jediné Beethovenově opeře „Fidelio“. Hostoval také v hudebním divadle Schönbrunn ve Vídni, v opeře „Bohéma“ Giacoma Pucciniho a „Netopýr“ Johanna Strausse.

3.1 Angažmá v Berlíně

Klemens Słowioczek účinkoval v Berlíně od roku 1974 až do roku 2005, tedy třicet jedna let. Během svého angažmá s Komickou operou jezdili hostovat do různých států po celém světě. Jeho první představení, jak už jsme se zmínili v podkapitole 2.2, které proběhlo ještě během jeho vojenské služby v ČR, byla opera „Vojna a mír“ Sergeje Prokofjeva, kde zastal roli Denisova (1974).

Po úplném nastoupení si zahrál i několik oper ročně ve významných i méně významných rolích. Z dostupných dat, na scéně Komické opery vystoupil minimálně pět set osmdesát pětkrát, z toho ve čtyřiceti třech premiérách z padesáti šesti představení, ve kterých účinkoval. Mezi jeho nejvýznamnější role patřily: *Figaro* („Figarova svatba“ – Mozart), *svatá Trojice* („Vzestup a pád města Mahagonny“ – Weill), *král Doppel-B-moll II.* („Země Bum-bum“ – Katzer), *Arminius* („Arminius“ – Biber), *Fritz Kothner* („Mistři pěvci norimberští“ – Wagner), *Pimen* („Boris Godunow“ – Musorgskij), *Leporello* („Don Giovanni“ – Mozart), *Alfio* („Sedlák kavalír“ – Mascagni), *policejní kapitán* („Bandité“ – Offenbach), *Kašpar a Kuno* („Čarostřelec“ – Weber), *vodník* („Rusalka“ – Dvořák), *doktor Bartolo* („Lazebník sevillský“ – Rossini), *Mícha* („Prodaná nevěsta“ – Smetana), *Don Estoban* („Trpaslík“ – Zemlinsky), *kníže Leopold* („Čardášova princezna“ – Kalmán), *mistr Budda* („Albert Herring“ – Britten).

V roce 1975 už oficiálně vystoupil v divadle Komické opery, a dokonce v hlavní roli Figara, v Mozartově „Figarově svatbě“. V tomto roce také předvedl krotitele zvířat ve dvouaktové opeře „Lulu“ Albana Berga. Tento rok je pro divadlo a jeho zaměstnance poněkud smutným, protože téměř nenahraditelný Walter Felsenstein umírá. Jeho roli režiséra a ředitele Komické opery převzal Joachim Herz⁵⁹, který ale vůbec neopomíjí Słowioczkův talent.

O rok později v opeře „Kráľ Teodor v Benátkách“ Giovanniho Paisiella Klemens Słowioczek ztvárnil vedlejší roli komisaře. Také se ještě podíval s Komickou operou do Moskvy, kde předvedli „Figarovu svatbu“ Wolfganga Amadea Mozarta.

V roce 1977 se na prknech Komické opery odehrály dvě premiéry, a to česká opera Bedřicha Smetany „Tajemství“ a „Vzestup a pád města Mahagonny“ Kurta Weilla.

---

⁵⁹ **Joachim Herz** (1924 – 2010) – německý režisér. Studoval na AMU a Humboldtové univerzitě v Berlíně. Byl žákem a asistentem W. Felsensteina. V letech 1959 – 1976 působil jako režisér v Lipsku. Poté plnil funkci režiséra v Komické opeře v Berlíně (do roku 1981). Od roku 1982 se stal ředitelem divadla v Drážďanech. V roce 1985 obdržel Národní cenu NDR 1. třídy za umění a literaturu.

Ve Smetanově opeře nastudoval roli Bonifáce a ve „Vzestupu a pádu města Mahagonny“ zahrál svatou Trojici. Toho roku diváci mohli zhlédnout a zaposlouchat se ještě do jednoho z nejdůležitějších Gluckových děl a sice „Ifigenie na Tauridě“. V této opeře si Słowioczek vyzkoušel, jaké to je být v roli posla neboli Eina Skytha.

V roce 1978 přišla na scénu zcela nová opera – „Země Bum-Bum“, kterou složil v roce 1973 Georg Katzer⁶⁰. Hlavní roli krále Doppel-B-moll II. přiřadili Klemensovi Słowioczkovi, který na tuto hru vzpomíná takto: *„Je to můj nejsilnější zážitek, neboť to byla jediná opera, kde jako první jsem se neučil text, ale chůzi na chůdách. Měl jsem vlastního učitele z cirku, který vždy donesl vlastní chůdy, přivázal mi je pevně k nohám a učil mě. Příběh této dětské opery pojednává o tom, že v celém království se nesmí zpívat a hrát veselé písničky, protože jakmile zazní, tak král začne na chůdách vesele tančit, až nakonec z nich spadne a ukáže se, že to není velký král, ale jen liliput. Ke konci celé opery se začne velmi živě hrát a zpívat, tak jsem tančil na chůdách a pak jsem se pomocí závěsu spadl na zem. Bylo to nebezpečné padat, protože jsem padal přímo na záda. Ale naučil jsem se na chůdách chodit tak, že bych mohl klidně dělat někde reklamu.“*⁶¹ Tuto chůzi na chůdách bravurně zvládl na jevišti šestačtyřicetkrát. Ještě v tom roce se objevil v roli Le Dancaira, podloudníka Bizetovy opery „Carmen“.

V roce 1979 čeká na Słowioczka další hlavní role. Byl to král Kosmos z opery „Cesta na měsíc“ Jacquese Offenbacha, která byla v divadle Komické opery předvedena poprvé. Tuto roli během svého angažmá v Berlíně ztvárnil až osmdesátkrát, což je největší počet jeho opakovaných vystoupení. Zahrál si ještě ve vedlejší roli, chirurga, v „Síle osudu“ Giuseppe Verdiho. Také hostoval ve Varšavě opět s operou „Figarova svatba“ Wolfganga Amadea Mozarta.

O rok později si zopakoval postavu krotitele zvířat, tentokrát v tříaktové „Lulu“ Albana Berga. Tato inscenace byla premiérou v Komické opeře a hrála se poté ještě osmadvacetkrát. S „Vzestupem a pádem města Mahagonny“ Kurta Weilla navštívili německý Wiesbaden.

V roce 1981 se odehrály dvě premiéry. „Arminius“ Heinricha Bibera a „Mistři pěvci norimberští“ Richarda Wagnera. V samotné hlavní roli Arminia v opeře „Arminius“ ukázal Słowioczek svůj nestárnoucí hlas sedmkrát a v roli jednoho z mistrů, Fritze Kothnera, se

---

⁶⁰ **Georg Katzer** (1935 – 2019) – německý skladatel a pedagog. Začal komponovat už během svých studií na Hudební univerzitě Hannse Eislera v Berlíně. Získal několik ocenění.

⁶¹ Rozhovor s Klemensem Słowioczkem, Stonava 1105, 12. února 2020.

předvedl osmatřicetkrát. V tomto roce opouští pozici režiséra a šéfa Komické opery Joachim Herz a na jeho místo nastupuje Harry Kupfer.

A je zde další premiéra. Tentokrát zazněla v uších posluchačů v roce 1982 poprvé Pucciniho „Bohéma“, kde v jedné z hlavních rolí, skladatele Schaunarda, vystoupil právě Klemens Słowioczek.

Rok 1983 byl pro Słowioczkovy role nejplodnější – nastudoval nově až čtyři role a hostoval opět v Moskvě, ale s inscenací „Mistři pěvci norimberští“ Richarda Wagnera. V divadle Komické opery se odehrály dvě premiéry. První premiérou byl „Král Lear“ Ariberta Reimanna, kde se Słowioczek objevil v roli krále Francie, kterou ztvárnil dvaadvacetkrát. Další premiérou byl „Rigoletto“ Giuseppe Verdiho. A kdo by lépe mohl představit kavalíra Marulla než Klemens Słowioczek? Tuto roli si zopakoval až padesátkrát. V dalších dvou operách, zahrál jednu z hlavních rolí Pimena, mnicha v „Borisu Godunowovi“ Modesta Petroviče Musorgského a později se suverénně předvedl, sice ve vedlejší roli Popolani, v „Rytíři Modrovousovi“ Jacquese Offenbacha. O rok později s ní hostoval také v dánské Kodani. Tato opera se hrála na prknech Komické opery až do roku 1992.

V roce 1984 si Słowioczek trochu odpočinul a nastudoval pouze jednu novou roli. Vojín Willis je sice vedlejší role v opeře „Jolanta“ Arthura Sullivana, ale objevuje se tam celkem často. Byla to další premiéra Komické opery a na scéně s Klemensem Słowioczkem se objevila šestkrát.

V dalších dvou letech se na repertoáru Komické opery objevily čtyři opery, které byly ve zdech tohoto divadla uvedeny poprvé. V roce 1985 se odehrála „Prodaná nevěsta“ Bedřicha Smetany, kde zazpíval roli Kecala. Opera „Judita“ Siegfrieda Matthuse⁶² byla 28. září 1985 vůbec poprvé představena lidem. Klemense Słowioczka mohli v roli Hosea uslyšet jednaadvacetkrát.

V roce 1986 se posluchači mohli těšit na opery Wolfganga Amadea Mozarta. Jako první zazněla 30. března „Kouzelná flétna“, kde Słowioczek ztvárnil druhého zbrojnoše. Po ní v inscenaci Harryho Kupfera následovala „Figarova svatba“, kde obměnil svou roli a zazpíval Antonia. Byla by škoda opomenout Słowioczkoo hostování ve Vídni, a to hned se dvěma operami – „Kouzelnou flétnou“ Wolfganga Amadea Mozarta a „Králem Learem“ Ariberta Reimanna.

---

⁶² **Siegfried Matthuse** (1934) – německý skladatel a dramaturg. Studoval na Hudební univerzitě Hannse Eislera v Berlíně. Spolupracoval v Komické opeře s Walterem Felsensteinem a Harrym Kupferem. Získal mnoho ocenění. Kromě oper skládal také koncertní hudbu, kvartety, symfonie, písně.

Dobře jemu známou ze studijních let hlavní roli Alfia v Mascagniniho „Sedláku kavalírovi“ si Słowioczek připomněl v roce 1987. Jen se ji musel přeučit do německého jazyka. V tomto roce se konala premiéra opět od Wolfganga Amadea Mozarta a sice „Don Giovanni“, kde zahrál hlavní roli Leporella. Opera se stala oblíbenou, Klemens Słowioczek s ní vystoupil sedmasedmdesátkrát. Hostoval rovněž v Holandsku, kde v hlavním městě Amsterdam odehráli „Krále Leara“ Ariberta Reimanna.

V roce 1988 si odpočinul ve vedlejších rolích. Sekundanta Saretzkého zahrál v opeře „Evžena Oněgina“ Petra Iljiče Čajkovského, která se na jevišti Komické opery odehrála prvně. Druhou premiérou toho roku se stal „Kamenný host“ Alexandra Sergejeviče Dargomyžského, kde v roli druhého hosta stanul Słowioczek na scéně celkem třikrát.

Rok 1989 byl pro všechny zaměstnance Komické opery cestovní. Dvakrát hostovali v Anglii, kde posluchačům předvedli dvě opery. Zaspívali „Prodanou nevěstu“ Bedřicha Smetany a „Rytíře modrovouse“ Jacquese Offenbacha. Také znovu navštívili německé město Wiesbaden, kde vystoupili s tehdy méně známou Matthusovoou „Juditou“. Na domácí půdě se chystala v tomto roce premiéra opery „Bandité“ Jacquese Offenbacha, kde jednu z významných rolí policejního kapitána bezkonkurenčně zastal celkem sedmašedesátkrát Klemens Słowioczek. Nastudoval ještě jednu větší roli, a to Kašpara ve Weberově opeře „Čarostřelec“.

Komická opera se stala známou nejen v Evropě, ale i ve světě. V roce 1991 se dvakrát podívala do japonského Tokia, kde nemohl chybět ani Klemens Słowioczek. Vystoupili tam s operami „Rytíř Modrovous“ Jacquese Offenbacha a „Bohéma“ Giacoma Pucciniho.

V devadesátých letech se v divadle Komické opery každým rokem odehrála premiérová představení. V roce 1992 se Słowioczek ukázal na scéně sedmadvacetkrát jako Paolo Orsini, šlechtic, ve Wagnerově opeře „Rienzi“. V roce 1993 čekala na Słowioczka další nová role, a to posla v „Pohádce o caru Saltánovi“ Nikolaje Rimského-Korsakova.

Další dva roky byly pro Klemense Słowioczka bohaté na nastudování rolí. Celkem se musel naučit šest rolí, ale i ve svých téměř padesáti letech to hravě zvládl. V roce 1994 byl v divadle Komické opery zinscenován Pucciniho triptych jednoaktových oper – „Sestra Angelika“, „Pláště“ a „Gianni Schicchi“, kde se Słowioczek předvedl pouze v druhé části, „Pláště“, v roli krtka, kterého ztvárnil čtyřiadvacetkrát. Další rolí byl pasáček volů v „Mocném

paroháči“, jedné ze dvou oper Bertholda Goldschmidta,⁶³ kterou zahrál celkem dvanáctkrát. Ve Verdiho „La traviatě“ neboli „Zbloudilá“ se vcítil do role markýze d' Aubignyho. Japonsko si Komickou operu velmi oblíbilo, neboť jí opět pozvali do Tokia, tentokrát s operou „Sedlák kavalír“ Pietra Mascagniho.

Premiéra „Oedipus Rex“ Igora Stravinského se odehrála 12. března roku 1995, kde Klemens Słowiozeczek vystoupil v hlavní roli Kreona. Poté tuto roli ztvárnil ještě třináctkrát. Tento rok zahrál také městského správce ve Wertherově „Messenetu“. V této roli ho mohli diváci vidět na jevišti celkem patnáctkrát. Na podzim, 15. října proběhla premiéra „Netopýra“ Johanna Strausse v inscenaci Harryho Kupfera. Tady hravě zvládl hlavní roli Franka.

V roce 1996 zazněla v divadle Komické opery další opera Nikolaje Rimského-Korsakova – „Pověst o neviditelném městě Kitěži“. V této inscenaci zahrál Klemens Słowiozeczek věštce celkem desetkrát. V „Rusalce“ Antonína Dvořáka se předvedl jako vodník, který byl jednou z hlavních rolí. Divadlo uvedlo tuto operu poprvé v roce 1997.

Dvě nové role se Klemens Słowiozeczek naučil v roce 1998. Byl to mandarín v Pucciniho opeře „Turandot“ a zlý čaroděj, Farfarello, v „Lásce ke třem pomerančům“ Sergeje Prokofjeva. Jak praví známé rčení: „Do třetice všeho dobrého“ – již po třetí se vydala Komická opera do japonského Tokia a s ní i opera „Netopýr“ Johanna Strausse.

V posledním roce devadesátých let v berlínském divadle zazněly dvě opery. Repertoár Komické opery tak obohatila „Ariadna na Naxu“ Johanna Strausse a „Kouzelná flétna“ Wolfganga Amadea Mozarta v novém provedení. V „Ariadně na Naxu“ mohli diváci Słowiozcka zhlédnout v roli lokaje. V „Kouzelné flétně“ zastal postavu druhého ozbrojence.

V novém tisíciletí v Berlíně stihl nastudovat rovnou dvanáct nových rolí, z toho tři v roce 2000. První byla postava Geronta de Ravoira z opery „Manon Lescaut“ Giacoma Pucciniho. Tato opera se odehrála poprvé na prknech Komické opery 2. dubna 2000. Další premiérou byla „Veselá vdova“ Franze Lehára, ve které Słowiozeczek zahrál a zazpíval postavu Bogdanoviče. V hlavní roli Kuna z Weberovy opery „Čarostřelec“ premiérové inscenaci Herryho Kupfera, přesvědčil posluchače o svém nestárnoucím duchu.

V roce 2001 vystřídal postavu kavalíra Marulla za hraběte Ceprana ve Verdiho opeře „Rigoletto“. S tímto novým obsazením na scéně Komické opery to byla premiéra. Nezazpíval

---

⁶³ **Berthold Goldschmidt** (1903 – 1996) – německý skladatel, židovského původu. Vystudoval filozofii na univerzitě v Hamburku a Univerzitu umění v Berlíně, kde studoval spolu s E. Křenkem nebo A. Hábou. Napsal pouze dvě opery: „Beatrice Cenci“ a „Mocný paroháč“. Mimo to skládal díla orchestrální, komorní, vokální, sborová a klavírní.

si ani již známého mu mnicha Pimena v Musorgského opeře „Boris Godunow“. Místo něj se musel naučit roli strážného.

Klemens Słowioczek ani v roce 2002 vůbec nezahálel. Pilně studoval tři hlavní role. Doktor Bartolo Rossiniho „Lazebníka sevillského“ se stává významným, neboť je to padesátá role, kterou musel vstěpit do hlavy. Rok se s rokem sešel a nedovolil Słowioczkovi si zopakovat roli mladého kecala v „Prodané nevěstě“ Bedřicha Smetany. Místo něj ztvárnil jednoho z hlavních hrdinů, Míchu, gruntovníka. Poslední roli, kterou v tomto roce zahrál, byl Don Estoban z opery „Trpaslík“ Alexandra Zemlinského. Tyto dvě opery byly prvně hrány v novém obsazení. Také v tomto roce po dvaceti jedna letech opouští pozici šéfa a režiséra Komické opery Harry Kupfer a nahrazuje ho Andreas Homoki⁶⁴.

V roce 2003 přišel na scénu v hlavní roli knížete Leopolda v Kálmánově operetě „Čardášova princezna“. Také se dočkal inscenace Janáčkova díla. Nebyla to sice „Liška Bystrouška“, ve které si chtěl vždy zahrát, ale ani v roli rychtáře opery „Její pastorkyňa“ rozhodně nezklamal.

Poslední dvě premiéry a poslední dvě nové role. Jednou z nich byl starý dělník, kterého předvedl na scéně Komické opery 21. listopadu roku 2004 v představení „Lady Macbeth Mcenského újezdu“ Dmitrije Šostakoviče. Poslední významnou roli, kterou si Słowioczek na prknech Komické opery zazpíval, byl mistr Budda, kterého ztvárnil v Brittenově „Albertu Herringovi“. V roce 2005 odešel do předčasného důchodu a vrátil se zpět do rodné Stonavy, což nikdo nečekal a všichni byli velmi překvapeni.

Během Słowioczkova angažmá v Komické opeře bylo pořízeno několik videozáznamů, které lze i dnes shlédnout. Uvedme pár z nich. Například z roku 1977, kdy byla uvedena v divadle opera „Vzestup a pád města Mahagonny“. Určitě by bylo líto všem divákům, kdyby se nenatočila „Země Bum-Bum“ z roku 1978. Dalším záznamem byla „Cesta na měsíc“ z roku 1982. I mrazivá „Judita“ byla zaznamenána roku 1987. Nesměl chybět ani „Don Giovanni“ z roku 1989. Pro všechny japonské obyvatele, kteří se nestihli zajít živě podívat na Komickou operu v Tokiu, byly natočeny obě opery, „Rytíř Modrovous“ a „Bohéma“. Dále nahrávali v roce 1993 představení „Bandité“ a v roce 1994 „Mocný paroháč“. Neposledně se posluchači mohli také těšit na záznam „Netopýra“ z roku 1995. Bylo pořízeno rovněž hodně audiozáznamů.

---

⁶⁴**Andreas Homoki** (1960) – německý režisér. Během studia na Technické univerzitě a Univerzitě umění v Berlíně pracoval jako stážista u Harryho Kupfera. V letech 1987 – 1993 pracoval v Kolínské opeře. Od roku 2002 se stává nástupcem Kupfera v Komické opeře v Berlíně až do roku 2012, kdy se stává ředitelem opery v Curychu.

3.1.1 Komická opera v Berlíně

Nelehkou historií prošla samotná budova Komické opery, která vznikla už v roce 1892 s názvem Pod Lipami, kdy jejími architekty byli Ferdinand Fellner a Hermann Helmer⁶⁵. Ještě před stavbou této nové budovy v letech 1764 – 1786 se v Divadle v Behrenstrasse odehrávaly singspiely a divadelní hry pro 700 osob. Hrála se zde známá představení od Schillera nebo Shakespeara. Premiéry se dočkala v roce 1774 Goethova tragédie „*Götz von Berlichingen*“ a Lessingův „*Moudrý Nathan*“ (1783). V roce 1898 se stal ředitelem divadla Richard Schultz⁶⁶, který provedl řádnou a pokrokovou rekonstrukci budovy a nazval ji Metropol-Theater. Opery a operety se v ní slibně rozvíjely. V letech 1918 – 1933 se dostala do popředí všech divadel a stala se nejvýznamnější v celém Německu. Od roku 1933 až po rok 1944 z důvodu nástupu socialismu muselo mnoho herců opustit divadelní budovu, protože byli původu židovského. Týkalo se to rovněž programu, který se velmi zúžil z totožného důvodu – většina autorů byli Židé.

Po roce 1945 byla budova Metropol-Theater poškozena. Avšak v roce 1947 do ní Walter Felsenstein vlil doušek naděje. Dal ji zrekonstruovat a 23. prosince 1947 se mohla těšit premiérou s názvem „Netopýr“ od Johanna Strausse. Felsenstein opravil budovu, vnesl do ní rovněž moderní vzhled opery a jeho inscenace měly obrovský úspěch a velké uznání ve světě, které přetrvalo až dodnes. Jeho zásluhou vznikla v roce 1966, kdy se dokončovaly rekonstrukce budovy, taneční scéna, která působila až do roku 2004. Také změnil název budovy na Komische oper (Komickou operu). Byl jejím ředitelem a režisérem až do své smrti, do roku 1975. Jeho nástupci (Joachim Herz, Harry Kupfer, Andreas Homoki) se snažili kráčet ve šlépějích

---

⁶⁵ **Ferdinand Fellner** (1847 – 1916) a **Hermann Helmer** (1849 – 1919) – vídeňští architekti. Jejich spolupráce se datuje od roku 1873, kdy vytvořili společnou firmu, až do smrti Ferdinanda Fellnera roku 1916. Zaměřili se především na divadelní budovy v neorenesanční, neobarokní i secesní formě. Mezi jejich díla v ČR patří např.: Vřídelní kolonáda, Sadová kolonáda s restaurací, divadlo, Císařské lázně, Národní dům a koncertní sál v Grandhotelu Pupp v Karlových Varech, Mahenovo divadlo v Brně, divadlo F. X. Šaldy v Liberci, Státní opera v Praze, zámek v Žinkovech na Plzeňsku, městské divadlo v Jablonci nad Nisou, divadlo v Mladé Boleslavi. Proslavili se i v zahraničí a to např. stavbou městského a lidového divadla ve Vídni, lidového divadla a paláce hraběte Károlyiho v Budapešti, divadla v Augsburgu, Národního divadla v Bratislavě, divadla v Szegedu, divadla v Oděse, divadla v Rjece, městského divadla v Zürichu, divadla v Berlíně, hvězdárny a paláce Lanckoronských ve Vídni a zámku v Hatzfeldu.

⁶⁶ **Richard Schulz** (1863 – 1928) – divadelní režisér a rakousko-německý herec. Vystudoval konzervatoř ve Vídni. V letech 1889 – 1991 pracoval jako divadelní herec v Berlíně. Od roku 1897 až do své smrti byl ředitelem divadla Pod Lipami.

Felsensteina. Současný šéf Komické opery, Barrie Kosky⁶⁷, udržoval jistou tradici Felsensteinova umění, ale také zavedl hry, které byly v třicátých letech zapomenuty a udělal renovaci Komické opery a takto jí posunul o kousíček dál. Dalo by se říct, že rok 2012 se stal pro Komickou operu v Berlíně průlomovým. V roce 2007 a 2013 byla Komická opera prohlášena Operou roku. Ale to není vše. Komická opera se i v následujících letech těšila z dalších ocenění. V roce 2015 sboristé obdrželi titul „Operní sbor roku“ a soubor Komické opery získal „Mezinárodní operní cenu“. Všechny opery se odehrávaly v německém jazyce, aby divák rozuměl slovům a mohl se tak plně soustředit na děj a herecký výkon zpěváků.

Komická opera byla také známá svým hostováním v různých zemích. Od svého narození, tzn. během posledních sedmdesáti dvou let, byla ve více jak sedmdesáti městech ve třiceti třech zemích světa. Řídila se heslem: „Opera pro všechny – všude“. V Praze jsme se ní mohli těšit v sezóně 1955/1956, kde v Národním divadle předvedla dvě inscenace: „Čarostřelce“ Carla Maria von Webera a „Mlčenlivou ženu“ Johanna Strausse.

---

⁶⁷ **Barrie Kosky** (1967) – australský divadelní a operní režisér židovského původu. Studoval klavír a dějiny hudby v Melbourne. V roce 2001 se dostává do Evropy a režiruje mnoho oper především ve Vídni, ale i v Berlíně. V roce 2012 se stává ředitelem Komické opery. V roce 2016 se stal ředitel roku.

4 Koncertní činnost

Klemens Słowioczek koncertoval především ve svém mládí – během studií a angažmá v Ostravě. Poté, co začal působit v Berlíně, koncertování bral spíše jako výdělek. „*Vystoupil jsem s operetkou od Mozarta, vzal jsem peníze a zamával na rozloučenou*“.⁶⁸ Po návratu do ČR se zúčastňuje spíše jen různých akcích Těšínska nebo zpívá se sborem TA Grupa.⁶⁹ Jelikož jeho koncerty jsou těžko dohledatelné a sám Słowioczek si na všechny nevzpomíná, uveďme jen několik z mnoha.

Během konání Pražského jara, v Rudolfinu – Dvořákově síni, dne 2. června roku 1974, interpretoval „Milostné sonety, pro baryton a klavír“ Eduarda Dřízgy⁷⁰. V tomto roce vystoupil s Českou filharmonií, kdy na programu bylo „Válečné requiem“ Benjamina Brittena. Tento koncert dirigoval Václav Neumann.⁷¹ Hodně koncertoval s Klubem přátel hudby. S Moravskou filharmonií v Olomouci převedl své pěvecké schopnosti v cyklu písní Modesta Petroviče Musorgského „Písně a tance smrti“. S tímto cyklem se prezentoval rovněž s Janáčkovou filharmonií v Ostravě. „*V době největšího pěveckého růstu si zazpíval v Berlíně s Rozhlasovým orchestrem „Symfonii č. 9 d moll Ludwiga van Beethovena. Tu si zazpíval také v japonské Ósace s Filharmonickým orchestrem.*“⁷³ V roce 1993 měl tu čest zazpívat v pražském Rudolfinu „Oratorium – kantátu pro sóla, sbor a symfonický orchestr Cosmae chronica boemorum (Kosmova kronika česká)“, kterou zkomponoval v roce 1988

---

⁶⁸ Rozhovor s Klemensem Słowioczkiem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁶⁹ Viz podkapitola 6.1 Činnost na Těšínsku.

⁷⁰ **Eduard Dřízga** (1944 – 2017) – hudební skladatel a klavírista. Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě a AMU v Praze. Rovněž získal titul Mgr. v oboru psychologie. Působil jako pedagog na ostravské konzervatoři v letech 1971 – 1986. Také byl režisérem a redaktorem Československého rozhlasu a Československé televize. Několikrát vystupoval na Pražském jara a získal několik ocenění v národních soutěžích.

⁷¹ **Václav Neumann** (1920 – 1995) – významný český dirigent, houslista, violista, hudební pedagog (AMU). Vystudoval gymnázium v Praze, poté se vzdělával na pražské konzervatoři v oboru hra na housle a dirigování. Byl dirigentem České filharmonii, Karlovarského symfonického orchestru, Symfonického orchestru hlavního města Prahy FKO, orchestru ND, lipské opery. Hostoval jako dirigent v Komické opeře v Berlíně, v Drážďanech, v Lipsku, v Polsku a Rumunsku. Stal se uměleckým ředitelem Symfonického orchestru kraje brněnského.

⁷² VESELÁ, Hana. Klemens Słowioczek – profil umělce. 3.2 Koncertní činnost. Ostrava, 2017, s. 36. bakalářská práce (BcA.). OSTRAVSKÁ UNIVERZITA. Fakulta umění.

⁷³ Tamtéž, s. 36.

Jindřich Feld⁷⁴. Jednalo se o první provedení jeho oratoria. Z této premiéry byl vytvořen CD záznam z této premiéry, podle kterého v časopise „Harmonie“ Vlasta Reittererová⁷⁵ hodnotila zpěváky takto: „*Příliš mne nepřesvědčily ani některé výkony sólistů: Magdalena Hajóssyová již roku 1993 měla hlas nepříjemně ostrý, Vladimír Doležal má smůlu, že jeho hlas vydrží extrémní polohy podobných děl, těžko jim však může dát jiný výraz. Barytonista Jiří Kubík a basista Klement Slowioczek mají menší plochy a provedli je solidně, solidní byl i výkon Kühnova sboru.*“⁷⁶ V roce 1997 byl pořádán galakonzert k padesátým narozeninám Stephana Spiewoka⁷⁷ v berlínské čtvrti Karlshorst, kde se v sále krásně rozléhal Slowioczkův barytonový hlas, kde byl jedním ze sólistů. Ke konci roku 2007 vystoupil jako zpěvák soudobého umění na 33. Hudební současnosti⁷⁸, na které se podíleli umělci ze zahraničí a různých míst ČR.

Za zmínku také stojí jeho účast v soutěžích a následná ocenění. Úplně nejvýše se umístil v roce 1971 ve Dvořákově pěvecké soutěži v Karlových Varech, kde mu bylo přiděleno absolutní vítězství. V roce 1973 se zúčastnil pěvecké soutěže Pražské jaro, kde zazpíval árii Rafaela z oratoria „Stvoření světa“ Josefa Haydna, antické motivy, č. 1. „Osud“ Iši Krejčího, árii Procidy z opery „Sicilské nešpory“ Giuseppe Verdiho a árii purkrabího z opery „Jakobín“ Antonína Dvořáka. Porotu oslnil svým barytonovým hlasem a umístil se tak na třetím místě. V tomto roce umístil na prvním místě v Národní pěvecké soutěži Československé socialistické republiky. Nejvýznamnějším ocenění však na něj čekalo v roce 1979 v Berlíně. Získal zde titul „Kammersänger“⁷⁹ (v překladu „komorní zpěvák“), což by se dalo přirovnat k našemu ocenění národní umělec.

---

⁷⁴ **Jindřich Feld** (1925 – 2007) – český hudební skladatel, houslista a violista. Vystudoval pražskou konzervatoř – obor housle, viola a hudební kompozice, kterou se dále zabýval i na AMU. Rovněž získal doktorát filozofie na pražské Karlově univerzitě v oboru hudební vědy, estetiky a filozofie. Vyučoval na pražské konzervatoři, dále jako hostující profesor přednášel v Austrálii, USA, Dánsku, Norsku, Německu, Francii, Anglii a Japonsku.

⁷⁵ **Vlasta Reittererová** (1947) – česká muzikoložka, překladatelka a pedagožka.

⁷⁶ REITTEREROVÁ, Vlasta. Jindřich Feld - Cosmae Chronica Boemorum. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Praha: Nakladatelství Muzikus, ©2020, 6. říjen 2005 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/recenze/jindrich-feld-cosmae-chronica-boemorum.html>

⁷⁷ **Stephan Spiewok** (1947) – německý operní pěvec. Zpíval jako hostující sólista v Komické opeře tenorové role. Zpíval rovněž ve Státní opeře v Drážďanech a v divadle v Lipsku. Získal ocenění Tschaikowski-Wettbewerb, Mario-del-Monaco-Wettbewerb a Kammersänger.

⁷⁸ **Hudební současnost** – festival soudobého umění, jenž pořádá spolek Tvůrčí centrum Ostrava. Mimo koncertů se zde můžeme setkat i se skladatelsko-interpretačními kurzy soudobé hudby a tvůrčími dílnami pro děti.

⁷⁹ **Kammersänger** – titul udělovaný v Německu a v Rakousku na doporučení příslušných národních a místních institucí. Předává se operním pěvcům a zpěvákům klasické hudby.

5 Pedagogická činnost

I když Klemens Słowioczek působil jako pedagog velmi krátce, vchoval ze svých studentů samé úspěšné zpěváky. Během svého angažmá v Ostravě vyučoval klasickému zpěvu jeden školní rok (1971/1972) na Základní umělecké škole v Bohumíně. V následujících dvou letech rozšiřoval studentům obzory v hudební teorii na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Během svého pobytu v Berlíně se spíše věnoval divadlu Komické opery a učil zpěv pouze soukromě nebo uděloval cenné rady.

Po návratu do ČR přijal nabídku pedagoga od profesora Rudolfa Bernatíka, děkana Fakulty umění Ostravské univerzity. Tam vyučoval na Katedře sólového zpěvu od 3. října roku 2005 do roku 2010 sólový zpěv a hereckou operní výchovu. A byl velmi úspěšný. Jeho studenti ho měli velmi v oblibě a téměř všichni udělali skvělou kariéru. Sám rozpoznal, kdo se chce věnovat zpěvu a je šikovný. Snažil se svému studentovi pak věnovat co největší pozornost. Kdo ale na cvičení nedbal, nesnažil se a dělal tento obor pouze kvůli získání titulu, tak neměl s nimi žádné slitování. Byl také několikrát vedoucím závěrečných prací studentů.

Ve svých hodinách předával zkušenosti, které získal u svého pedagoga Jiřího Herolda a používal tzv. italskou metodu operního zpěvu. Ta je založena na dechu a spočívala v celkem jednoduché věci – kdo má dech, může zpívat. *„Když opřu dech o bránici, neničí se mi hlasivky. Všichni pedagogové říkají, opři to, opři to, ale jak to má člověk opřít, to už neřeknou. Musím se nadechnout tak, jako kdybych chtěl zívnout, ohryzek musí být čím jak nejniž. Protože když zívnu tak mám dech opřený dole na bránici a nesmím ho povolit. Správné opření dechu zkontroluji tak, že mohu zpívat, ale nemohu mluvit. Jakmile se mi podaří něco říct, tak je technika špatná. Většinou největší problém je s vysokými tóny. Aby mi správně vyzněly bez jakékoliv námahy, musím na bránici opřít už ten tón před tím, než až ten nejvyšší tón. Nikdy jsem nechytal studenty za břicho a tlačil na něj – to je blbost. Učeň musí i sám hodně cvičit.“⁸⁰* Rovněž kladl důraz na přednes písně. *„Každý zpěvák by neměl stát na scéně jak solný sloup, ale měl by vědět o čem zpívá a umět to i zahrát a prodat.“⁸¹*

Své studenty dokázal vždy dobře motivovat. Paní Martina Juríková dobře zvládala zároveň svou práci a zároveň i studium. V roce 2008 se zúčastnila mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka⁸², kde v subkategorii dueto, terceto kategorii

---

⁸⁰ Rozhovor s Klemensem Słowioczkiem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁸¹ Tamtéž, 12. února 2020.

⁸² Viz podkapitola 6.2 Stonavská Barborka.

vysokých uměleckých škol nebo fakult vyhrála druhé místo. V roce 2009 se však ukázala v této soutěži jako odborný porotce a nyní je také v umělecké radě spolku Stonavská Barborka. Stala se také významnou sbormistryní. Od sezóny 2016/2017 vede Koncertní sbor Permoník⁸³. Řídí také Přípravný sbor Permoník a Sbor přátel zpěvu v Karviné, jehož členy jsou její bývalí spolužáci včetně jejich pedagoga Klemense Słowioczka. Rovněž koncertuje v ČR i v zahraničí s komorním sdružením Ad libitum a Quadricinia vocale carviniense. Nyní také vyučuje sólový zpěv na ZUŠ Bedřicha Smetany v Karviné.

Úspěšnou se stala také Tatiana Pituchová, která byla členkou sboru ve Státním divadle v Praze a nyní působí ve sboru divadla Antonína Dvořáka v Ostravě. Společně s Beatou Šelovou a Kateřinou Svobodovou získala v roce 2009 třetí místo na mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka v subkategorii terceto, kvarteto, kvinteto, sexteto – Vysoké umělecké školy nebo fakulty. Své nabyté zkušenosti předává dětem na Základní umělecké škole dr. Leoše Janáčka v Ostravě – Vítkovicích.

Ve světě se neztratila ani Andrea Škarbová. Zúčastnila se mnoha soutěží, na kterých byla často úspěšná. Například v roce 2005 získala druhé místo na Sůťaži študentov konzervatórií Slovenskej republiky, společně s Ivanou Olejákovou, Jaroslavem Kotykem a Jurajem Čiernikem v roce 2008 druhé místo na mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka v subkategorii kvarteto, kvinteto, sexteto – Vysoké umělecké školy nebo fakulty a v roce 2009 třetí místo na téže soutěži v subkategorii terceto, kvarteto, kvinteto, sexteto – Vysoké umělecké školy nebo fakulty. Objevila se několikrát v operních představeních ve Státní opeře v Bánské Bystrici. Rovněž hostuje v hudebním divadle Schönbrunn ve Vídni nebo v divadle Antonína Dvořáka v Ostravě, ale v oblibě má spíše koncertní činnost. Od roku 2008 vyučuje sólový zpěv, metodiku a vyučovací praxi hlavního oboru zpěv, dále pak interpretační seminář na Církevní konzervatoři v Opavě.⁸⁴ Také vyučuje sólový zpěv na Základní umělecké škole Vladislava Vančury v Háji ve Slezsku.

Nejtalentovanějším a zároveň prvním mužským studentem Klemense Słowioczka byl Juraj Čiernik, který během svého studia napsal dvě dětské opery – „Červená Karkulka“ a „Perníková chaloupka“. S těmito operami, které nacvičil společně se svými kolegy, jezdili po

---

⁸³ **Sborové studio Permoník** – je dětský pěvecký sbor v Karviné založen manžely Šeinerovými. Má samostatné studio se systémem přípravných oddělení, a to: Permoníček mladší, Permoníček starší, Přípravný sbor Permoník, Mužský komorní sbor, Koncertní sbor Permoník a Sbor přátel zpěvu. Zúčastňuje se mnoha soutěží a festivalů jak v ČR, tak v zahraničí

⁸⁴ VESELÁ, Hana. Klemens Słowioczek – profil umělce. 3.1.1 Ostravská univerzita – Fakulta umění. Ostrava, 2017, s. 35. bakalářská práce (BcA.). OSTRAVSKÁ UNIVERZITA. Fakulta umění.

různých školách a zpříjemňovali tak dětem čas výuky. Později ještě složil „Pinocchia“ a „Knihu džunglí“. Od roku 2007 hostuje v různých divadlech po celé ČR. Prvně se objevil na prknech Moravskoslezského divadla především v muzikálech, např.: „Margueritte“, „Fantom Londýna“, „Edith a Marlene“. Podíval se i do divadla Kalich v Praze, kde vystoupil v muzikálu „Mauglí“. Sklidil potlesk i na scéně divadla Hybernia v muzikálu „Mary Poppins“. V divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni se předvedl v muzikálu „Kočky“. Zároveň také vyučuje na Lidové konzervatoři v Ostravě. Dále pracuje jako externista na Katedře sólového zpěvu Fakulty umění na Ostravské univerzitě. V NDM se zhostil roli režiséra ve „Čtyřnotové opeře“ Toma Johnsona a muzikálů „Vzruš mě“ a „Fialový svět“. Jinak spolupracuje jako asistent režie a dramaturg. Na Klemense Słowiozka vzpomíná takto: *„Pan profesor mi předal mnoho důležitých zkušeností. Nejenom pěveckých. Velkým přínosem pro mne bylo slyšet hlasový vzor svého oboru. To v práci hodně pomáhalo. Ale kromě pěvecké techniky a interpretace mě od Klemense utkvívá v paměti několik rčení, která jsou prostě pravdivější čím dál víc. A nejvíc obohacující byl jeho přístup. Ke všemu přistupoval rozvážně a s klidem, všemu nechával čas. Byl oporou a „zenovým“ bodem klidu každého svého studenta u vystoupení. I když posléze přiznal velkou nervozitu, nám dodal klid a sílu.“*⁸⁵ – uvedl v rozhovoru pro Kulturní deník pro Ostravu a Moravskoslezský kraj.

Vyznamenala se i Barbora Kadlčíková. Ta svůj herecký talent úspěšně rozvíjela již od útlého věku. V roce 1992 v baletu Petra Iljiče Čajkovského „Spící krasavice“ se předvedla jako spoluúčinkující děti baletního studia. Již během svého studia se ukázala na scéně NDM v Ostravě v šesti operách (2007 – 2009) – „Ariadně na Naxu“ Richarda Strausse, „Faustovi a Markétce“ Charlese Gounoda, „Dechu dobrých vil“ Filippa Ziganta⁸⁶, „Vlaštovce“ Giacoma Pucciniho, „Vlčici“ Marca Tutina⁸⁷ a „Potulném rytíři“ Tommasa Traetta. Od roku 2009 se angažuje v Severočeském divadle opery a baletu v Ústí nad Labem, kde vystoupila v desítkě operních představení, např. ve „Figarově skladbě“ Wolfganga Amadea Mozarta, v „Netopýrovi“ Johanna Strausse, v „Hoffmannových povídkách“ Jacqua Offenbacha, v „Carmen“ Georga Bizeta, v „Nabucco“ Giuseppe Verdiho, v „Takové jsou všechny“ Wolfganga Amadea Mozarta, v „Lakmé“ Léa Delibese a muzikálech. Zúčastnila se rovněž různých koncertů s Českým národním symfonickým orchestrem, Janáčkovou filharmonií

---

⁸⁵ BĀTOR, Milan. Juraj Čiernik: Báví mě být takovým průzkumníkem. *Ostravan.cz: Kulturní deník pro Ostravu a Moravskoslezský kraj* [online]. Ostrava: © Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz, 2013, 22.1.2019 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.ostravan.cz/54429/juraj-ciernik-bavi-me-byt-takovym-pruzkumnikem/>

⁸⁶ **Filippo Zigante** (1938) – italský skladatel, houslista a dirigent. Věnuje se operní, symfonické a komorní tvorbě.

⁸⁷ **Marco Tutino** (1954) – italský skladatel. Vystudoval konzervatoř v Miláně. Komponuje opery, komorní hudbu, symfonie.

Ostrava, Severočeskou filharmonií Teplice, Filharmonií Brno, Filharmonií Bohuslava Martinů, Filharmonií Hradec Králové a řadou komorních souborů. Také vyučuje hlasovou výchovu na Katedře hudební výchovy Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a klasický zpěv na konzervatoři v Teplicích.

Zmiňme se také o Ivaně Olejákové, která současně vystupuje jako host v menších rolích ve Slezském divadle v Opavě. V roce 2009 se tam ukázala ve Verdiho opeře „Rigoletto“. Stále rozvíjí své schopnosti účastí na Mistrovských pěveckých kurzech po celém světě.

Petr Němec v současnosti vyučuje externě na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Rovněž je členem operního sboru NDM v Ostravě a souboru Canticum Ostrava⁸⁸. Na Klemense Słowiozcza vzpomíná takto: „*U Klemense Słowiozcza jsem studoval ve 3. a 4. ročníku. Patřím mezi první studenty, kteří u něj absolvovali. Pamatuji si, že nás poprosil, abychom si ve třídě udělali svůj notový archív, kdy každý donesl své noty, které pak zůstaly ve škole ve skřínce. Z tohoto "fondu" jsme pak vybírali studijní materiál. Působil na mě velice klidně, nikdy se nerozčílil, pracovali jsme na základě vzájemné domluvy a důvěry! V hodinách jsme nejen zpívali a řešili záležitosti pěvecké techniky, ale také diskutovali o osobních věcech. Často mi vyprávěl o jeho působení v Komische Oper, kde se potkal s tehdy významnými režiséry Harrym Kupfrem, Walterem Felsensteinem a dalšími. Také mi vyprávěl o svém postupu coby sborového zpěváka k sólovému pěvci! Dával velký důraz na prozívnutí a uvolnění hrtanu během zpívání! Rád využíval poznatků z hodin mých spolužáků, které pak aplikoval v naší hodině a naopak.*“⁸⁹

---

⁸⁸ **Canticum Ostrava** – pěvecký soubor, který se zabývá prováděním skladeb soudobých autorů v rámci festivalu Ostravské dny a Dny nové opery Ostrava.

⁸⁹ E-mailová korespondence s Petrem Němcem [online], 5. dubna 2020, petr.nem@centrum.cz

6 Kulturní činnost

Již od malička se Klemens Słowiozec kulturně angažoval. Na Těšínsku byl členem několika sborů. Jeho největším přínosem bylo založení mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka. Třikrát se zúčastnil jako porotce pěveckých soutěží a jednou byl dokonce členem poroty první recitační soutěže žáků Základní školy ve Stonavě. V roce 2013 zastoupil v porotě mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka Gabrielu Beňačkovou⁹⁰, která den před soutěží onemocněla. Od roku 2017 do roku 2019 byl povolán jako porotce festivalu sólového amatérského zpěvu se soutěží O cenu Leoše Janáčka⁹¹. Také byl jednou v porotě na Pěvecké soutěži Olomouc⁹². „*Osobně to moc nemám rád, když se musím zapojit jako porotce, protože bych dal nejráději všem první místo, ale to bohužel nejde.*“⁹³

6.1 Činnost na Těšínsku

Velké zásluhy má Klemens Słowiozec i ve svém rodném kraji, kde je neustále aktivní. Ještě před svým studiem na konzervatoři byl členem ZPiT Górník⁹⁴, kde hrál na housle. Po svém návratu do ČR v roce 2005 se angažoval nejen jako pedagog Ostravské univerzity, ale také jako člen nebo host místních sborů a jako sólista na různých akcích polské menšiny na Těšínsku. V roce 2008 se zúčastnil desátého výletu k prameni řeky Olše⁹⁵, kde zazpíval píseň

---

⁹⁰ **Gabriela Beňačková** (1947) – slovenská operní pěvkyně. Vystudovala konzervatoř v Žilině a Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Je nositelkou mnoha ocenění a titulů, např. zasloužilá umělkyně, národní umělkyně, Ceny Thálie, Ceny Antonína Dvořáka. Kromě angažmá v Národním divadle v Praze nazpívala i několik filmových postav, sama se pak objevila před filmovou kamerou. Hostovala také v různých operách v zahraničí.

⁹¹ **O cenu Leoše Janáčka** – festival, kde zaznívají lidové písně českého hudebního skladatele Leoše Janáčka. Tato soutěž je určena pro všechny amatérské zpěváky i zdravotně handicapované, kteří mají své vlastní kategorie. Odborná porota uděluje hodnocení ve zlatém, stříbrném a bronzovém pásmu.

⁹² Klemens Słowiozec si nevzpomíná, v kterém roce přesně byl jako porotce v Pěvecké soutěži Olomouc a tuto informaci nebylo možné dohledat.

⁹³ Rozhovor s Klemensem Słowioczkem, Stonava 1105, 12. února 2020.

⁹⁴ **ZPiT Górník** (Zespół Pieśni i Tańca Górník – Soubor Písně a Tance Górník) – taneční a hudební soubor, který začal své působení v roce 1955. Byl velmi známý po celém Těšínsku a měl až sto šedesát členů. Nyní už neexistuje, rozpadl se v polovině devadesátých let 20. století, z důvodu nezájmu mladých lidí angažovat se v tomto souboru.

⁹⁵ Dříve řeka Olza. Pramení pod horou Gańczorka v polské vesnici Jistebná.

„Płyniesz Olzo“ od Jana Kubisze⁹⁶. Tímto své sólové vystoupení na výletě PZKO⁹⁷ neskončil. Výjimečný koncert polských lidových písní zazněl v chatě Zaolziańska v Jistebné.

Na jaře roku 2011 zazpíval společně se všemi polskými sbory Těšínska na Festivalu PZKO⁹⁸ „Hymn III tysiąclecia“ pod taktovkou Leszka Kaliny⁹⁹. Tento hymnus zazněl v podání Klemense Słowiozka ještě 24. července roku 2011 ve stonavském kostele sv. Maří Magdalény při poutních slavnostech. Velký úspěch sklídl adventním koncertem v karvinském kostele Povýšení svatého Kříže dne 10. prosince roku 2011. V druhé části koncertu zazněla Česká mše vánoční „Hej mistře“ Jana Jakuba Ryby v podání Sboru přátel zpěvu a Janáčkova komorního orchestru. Sólově pak vystoupili Martina Juríková – soprán, Tatiana Pituchová – alt, Marek Olbrzymek¹⁰⁰ – tenor a Klemens Słowiozek – bas. Celou druhou část dirigoval Petr Šumník¹⁰¹. Tento vyprodaný koncert měl tak dobré ohlasy, že 6. ledna roku 2012 proběhl ještě jednou, tentokrát v kostele sv. Maří Magdalény ve Stonavě. V tomto složení s téže skladbou se předvedli ještě 7. prosince roku 2013 a 13. prosince roku 2014 v kostele Povýšení sv. Kříže v Karvině.

Svůj krásný barytonový hlas, společně s vyprávěním o své pěvecké kariéře, předvedl na setkání Klubu Propozycji¹⁰² PZKO Fryštát dne 19. června 2012. V tomto roce byl také

---

⁹⁶ **Jan Kubisz** (1848 – 1929) – pedagog, básník a zakladatel polské těšínské literatury. Mezi jeho nejvýznamnější tvorbu patří „Pamiętnik starego nauczyciela“ („Památník starého učitele“), písně „Płyniesz Olzo“ a „Ojcowski dom“.

⁹⁷ **PZKO** – organizace polské národnostní menšiny, která vznikla v roce 1947. Cílem této organizace je udržet polské tradice, zvyky a kulturu na území Těšínska. Je největší organizací polské národnostní menšiny v ČR.

⁹⁸ **Festival PZKO** – je festival všech tanečních souborů a pěveckých sborů polské národnostní menšiny na Těšínsku. Probíhá každé čtyři roky, jednou v Karvině a jednou v Třinci. Poslední ročník se konal v Třinci roku 2019.

⁹⁹ **Leszek Kalina** (1963) – pedagog, sbormistr a dirigent. Zakladatel sdružení Ars Musica, sborů Collegium Iuvenum, Canticum Novum, Collegium Canticorum, horalských kapel Zorómbek a Sómsiek, komorních sborů Alaude a Amici Cantionis Antiquae.

¹⁰⁰ **Marek Olbrzymek** – operní pěvec, fotograf. Vystudoval JAMU v Brně a Staatliche Hochschule für alte Musik v Trossingenu. Hostoval v NDM v Ostravě a ND v Brně. Koncertoval po celé ČR i světě. Nahrává operní díla Leoše Janáčka a soudobé skladby americké skladatelky Nancy Van de Vate pro různé společnosti. Je rovněž odborným asistentem na Katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

¹⁰¹ **Petr Šumník** – dirigent Moravské filharmonie Olomouc, Slezského divadla v Opavě a opery Moravského divadla v Olomouci. Absolvoval konzervatoř v Pardubicích a JAMU v Brně. Také vyučuje dirigování a orchestrální hru na Janáčkově konzervatoři v Ostravě.

¹⁰² **Klub Propozycji** (Klub Návrhů) – je klub, který organizuje pro členy PZKO různé setkání na téma známých osobností polských a světových, událostí, výročí, koncertů, atd. Snaží se o kultivaci místních lidí.

nominován do soutěže Takoví jsme¹⁰³, kde cenu publika získal divadelní soubor PZKO Milíkov. Nicméně Klemens Słowiozec nebyl vůbec zklamán, naopak byl velmi poctěn nominací do této soutěže.

Na počátku roku 2014 se opět ukázal představil na scéně divadla. Tentokrát v divadelní hře „Amadeus“ Pettera Shaffera v režii Bogdana Kokotka¹⁰⁴ na Polské scéně Těšínského divadla¹⁰⁵. „*Je to moje premiéra na Polské scéně a také premiéra árie Sarastro z „Čarovné flétny“, kterou jsem ještě nezpíval. Myslím si, že kdo se přijde podívat, ten mi určitě bude držet palce.*“¹⁰⁶ – uvedl ve zprávách pro moravskoslezskou regionální televizi Polar. V den památky zesnulých, 2. listopadu 2014, se ve stonavském kostele svaté Maří Magdalény rozléhalo krásné Mozartovo „Requiem“. Sólové party zazpívali Martina Juríková, Ivana Szustek, Marek Olbrzymek a Klemens Słowiozec. Doprovod jim dělal Sbor přátel zpěvu a Janáčkův komorní orchestr. Celý koncert dirigoval Petr Šumník.

Na druhém ročníku Świąta Pieśni¹⁰⁷ ve Stonavě, který proběhl 23. dubna roku 2017, zvelebil program koncertu svým zpěvem proloženým vyprávěním svých životních zkušeností a vzpomínkami na Stonavu. Měl tu čest, společně se starostou obce Ondřejem Feberem, stát se kmotrem prvního vydaného CD Smíšeného Pěveckého Sboru Stonava MS PZKO. Křest CD

---

¹⁰³ **Takoví jsme** (Tacy jesteśmy) – soutěž polské národnostní menšiny pořádána Kongresem Poláků. Od roku 2013 jsou uděleny dvě ceny – „Tacy jesteśmy“ a „Złoty jestem“. Cena „Tacy jesteśmy“ je udělena odbornou porotou a cena „Złoty jestem“ publikem. Dříve od roku 2003 byla předávána pouze cena publika. Během dvou týdnů mohou všichni obyvatelé Těšínska, a nejen ti, hlasovat pro výherce ceny publika. Udělení cen pak probíhá na gala koncertu v Těšínském divadle v Českém Těšíně.

¹⁰⁴ **Bogdan Kokotek** (1967) – režisér a scénárista. Jako režisér působil v Těšínském divadle v Českém Těšíně, kde byl i uměleckým ředitelem Polské scény, v Moravském divadle v Olomouci a ve Slezském divadle v Opavě.

¹⁰⁵ **Polská scéna Těšínského divadla** – hraje divadelní hry a muzikály v polském jazyce pro polskou národnostní menšinu. Těšínské divadlo má tři scény – Česká scéna, Polská scéna a scéna „Bajka“, která předvádí loutkové divadlo pro děti.

¹⁰⁶ BRZÓSKA, Jiří. Amadeusz w Scenie Polskiej TC – Amadeus na Polské scéně TD. *Polar: moravskoslezská regionální televize* [online]. Ostrava-Mariánské Hory: POLAR televize Ostrava, s.r.o., orgánem dohledu je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání., 2020, 15. ledna 2014 19:19, Stonava, [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://polar.cz/zpravy/karvinsko/stonava/21543/amadeusz-w-scenie-polskiej-tc--amadeus-na-polske-scene-td>

¹⁰⁷ **Świąto Pieśni** (Svátek Písň) – je koncert všech polských sborů v Karvině a jejího okolí, kde se na konci koncertu se rozdávají různá ocenění, které si daný sbor zasloužil. Myšlenka tohoto koncertu je sjednocení a vzájemná spolupráce všech sborů, nikoliv rivalita. První ročník proběhl 24. dubna roku 2016 v Kravině.

nahrávky „Dej lidem lásku“ proběhl během mezinárodní soutěže pěveckých ansámbků Stonavská Barborka v roce 2017.

Bohatý nedělní program poutní slavností ve Stonavě, 22. července 2018, zahájila dechová kapela Stonava v parku u Domu PZKO. Svým sólem ji obohatil Klemens Słowioczek. Česká mše vánoční „Hej mistře“ Jana Jakuba Ryby se karvinským posluchačům, a nejen jim, tak líbila, že zazněla opět 8. prosince 2018 se v kostele Povýšení sv. Kříže v Karviné. Tentokrát se sólisty Natálií Bordácsovou¹⁰⁸ – soprán, Dominikou Škrabalovou¹⁰⁹ – mezosoprán, Markem Olbrzymkem – tenor a Klemens Słowioczek – bas. Doprovázeli je opět Janáčkův komorní orchestr Ostrava a Sbor přátel zpěvu, pod taktovkou Petra Šumníka. Pomohl také při zpěvu polské státní hymny při oslavě nezávislosti Polské republiky, která se uskutečnila 11. listopadu v sídle Generálního konzulátu Polské republiky v Českém Těšíně.

---

¹⁰⁸ **Natálie Bordácsová** – operní pěvkyně a režisérka. Vystudovala JAMU v Brně. Od svých pěti let byla členkou Sborového studia Permoník.

¹⁰⁹ **Dominika Škrabalová** – operní pěvkyně a žurnalistka. Vystudovala žurnalistiku a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a sólový zpěv na Fakultě umění Ostravské univerzity. Nyní vyučuje sólový zpěv na Základní umělecké škole Bedřicha Smetany v Kraviné a je sbormistryní Mužského komorního sboru Permoník. Hostovala v NDM v Ostravě v pěti operách. Také pracuje jako externí redaktorka pro Český rozhlas.

6.1.1 TA Grupa

Už osm let je Klemens Słowiozeczek řádným členem komorního sboru TA Grupa. V roce 2011 jej na festivalu PZKO oslovili členové tohoto sboru, MUDr. Pavel Wantulok a Mgr. Danuta Siderek, s prosbou, zda by byl ochoten dělat jim hlasového poradce. Klemens Słowiozeczek přijal jejich pozvání do sboru a poprvé vystoupil jako sólista s TA Grupou 11. listopadu 2011 na koncertě národních písní v Národním domě v polském Těšíně. Zalíbilo se mu tam a od roku 2012 se stal aktivním členem TA Grupy. Od roku 2013 na zkouškách sboru vede rozezpívání a když není přítomná dirigentka TA Grupy, Joanna Nowicka¹¹⁰, chopí se partitury a řídí sbor on sám.

TA Grupa vznikla roku 2008, když nacvičovala dvě písně k příležitosti osmdesátých narozenin Alojze Kalety¹¹¹, které proběhlo 6. prosince 2008. Tímto vystoupením koncertování TA Grupy nekončí. I přes amatérské složení sboru, kromě Klemense Słowiozcka, sbor podává dodnes výkony velmi solidní. Repertoár TA Grupy je velmi bohatý. Zpívají lidové, kabaretní, umělé, vážné a gospelové skladby. Před Vánoce nacvičují koledy ve vícehlasé aranži. Sbor má čtrnáct členů – čtyři soprány (Zofia Mencner, Wanda Farnik, Alina Wantulok, Halina Twardzik), čtyři alty (Bogusława Przeczek, Czesława Gąsior, Wiesława Branna, Danuta Siderek), dva tenory (Rajmund Ronchetti, Zbyszek Przeczek), dva barytony (Klemens Słowiozeczek, Paweł Wantulok), dva basy (Petr Twardzik, Romuald Gąsior, který dělá sboru i klavírní doprovod). Do roku 2018 řídila sbor Kristýna Suszka. Po její tragické smrti vedení převzala Joanna Nowicka.

Už od svého začátku působení má TA Grupa celoročně v programu spoustu koncertů. Z důvodu nedostupnosti všech koncertů, uvedeme pouze ty od roku 2013, na které Klemens Słowiozeczek pomáhal TA Grupou připravovat a mnoha z nich se zúčastnil. V lednu roku 2013 proběhly tři koncerty TA Grupy, které se uskutečnily ještě ve vánočním duchu. Svá vícehlasá aranžma koled předvedlo 10. ledna v Národním domě v Těšíně, 11. ledna při setkání Klubu Lékařů na Generálním konzulátu Polské republiky v Ostravě a 24. ledna v domově pro seniory v Českém Těšíně. S jiným repertoárem vystoupili 16. února na valné hromadě v domě PZKO

---

¹¹⁰ **Joanna Nowicka** – polská dirigentka. Studovala na Fakultě hudební teorie a symfonicko-operního dirigenta na Hudební Akademii ve Varšavě. Dirigovala mnoho polských sborů a nyní vyučuje na Fakultě umění Slezské univerzity v polském Těšíně.

¹¹¹ **Alojzy Kaleta** (1928 – 2018) – byl dirigentem polských sborů a sborů polské národnostní menšiny. Působil rovněž jako konzultant Polské scény Těšínského divadla. Byl dlouholetým předsedou Hudebně – pěveckého sdružení a místopředsedou Hlavního výboru PZKO.

v Karviné Doubravě. TA Grupa neustále udivovala posluchače po celou jarní dobu. 10. března na setkání u příležitosti Mezinárodního dne žen v domě PZKO v Horní Suché, 8. dubna na setkání sboru Přátel v domě PZKO v Karviné Novém Městě, 14. dubna na volebním shromáždění PZKO v Českém Těšíně, 7. května na setkání Klubu polských učitelů v Kulturním a společenském středisku Střelnice v Českém Těšíně a 19. května při vernisáži výstavy „Těšínské knížectví v objektivu“ v Těšínském divadle v Českém Těšíně. Po prázdninové pauze mohli posluchači uslyšet tento sbor do konce roku ještě sedmkrát. A to 19. září na Mezinárodní konferenci ichtyologů v polském Golešově, 7. listopadu na setkání MURu v Kulturním a společenském středisku Střelnice v Českém Těšíně, 9. listopadu na koncertě TA Grupy v muzeu Sběru Marie Skalické v polské Ustroni, společně s účastí Haliny Pasekové¹¹². 11. listopadu zazpívali při patriotickém koncertě „S písní na cestu za nezávislosti“ k příležitosti Dne polské nezávislosti, společně s účastí Karla Suszky¹¹³. Velkým zadostiučiněním bylo pro TA Grupu 14. listopadu setkání s paní velvyslankyní na Velvyslanectví Polské republiky v Praze, kde předvedli své krásné hlasy. Dále pořádali koncert 9. prosince v Klubu seniorů v Třinci a 16. prosince na Generálním konzulátu Polské republiky v Ostravě.

V roce 2014 byl program pro sbor opět bohatý. V první polovině roku vystoupila TA Grupa celkem sedmkrát. Začala své koncertování 19. ledna na valné hromadě PTTS Beskid Śląski¹¹⁴ v Albrechticích u Českého Těšína. Dále zazpívala 8. března na setkání u příležitosti Mezinárodního dne žen v domě PZKO v Albrechticích u Českého Těšína, 30. března při vernisáži výstavy „Těšínské knížectví v objektivu“ v domě PZKO v Jablunkově, 11. dubna na setkání Polského lékařského spolku na Generálním konzulátu Polské republiky v Ostravě, 3. května při vernisáži výstavy „Těšínské knížectví v objektivu“ v muzeu Sběru Marie Skalické v polské Ustroni, 21. května při setkání „Wawrosz ještě jednou“ v knihovně v Mostech u Jablunkova a 16. června na benefiční akci Ing. arch. Bronisława Firla¹¹⁵ v Horní Suché. Slavnostní recepce mezinárodní slovanské konference Parémie slovanských národů včera

---

¹¹² **Halina Paseková** – herečka angažující se na Polské scéně Těšínského divadla v Českém Těšíně. Získala bronzovou medaili Gloria Artis, která je udělována všem, kteří zazářili v umělecké tvorbě, kulturní činnosti nebo ochrany kultury a národního dědictví.

¹¹³ **Karol Suszka** (1942) – herec, režisér a dlouholetý ředitel a umělecký ředitel Polské a České scény Těšínského divadla v Českém Těšíně.

¹¹⁴ **PTTS Beskid Śląski** (Polskie Towarzystwo Turystyczno Sportowe Beskid Śląski => Polský turisticko-sportovní spolek Slezský Beskid) – spolek, který pořádá pro polskou menšinu různé výlety na kole, sportovní akce a turistické výšlapy.

¹¹⁵ **Bronisław Firla** (1924 – 2019) – architekt, malíř, sociální aktivista na Těšínsku, kombatant.

a dnes na Generálním konzulátu Polské republiky v Ostravě proběhla 17. září, kde u této příležitosti rovněž zazněl zpěv TA Grupy. Ještě v témže měsíci, 21. září, vystoupili ještě při slavnosti stoletého pochodu Slezské legie¹¹⁶ v parku Adama Sikory¹¹⁷ v Českém Těšíně. Následující koncerty proběhly 10. listopadu, kde zazpívali u příležitosti Dne nezávislosti Polské republiky v polské Ustroni, 14. listopadu, kde vystoupili na setkání místní rybářské skupiny „Żabi Kraj“ v polských Pavlovicích a 20. listopadu, kde se předvedli na pětadesátém výročí časopisu Zwrot. Společně s TA Grupou si mohli všichni zazpívat koledy 15. prosince na náměstí v Českém Těšíně a 19. prosince ve Stonavě.

Koledy si TA Grupa ještě zazpívala 26. ledna 2015 v domově pro seniory v Českém Těšíně. Rok 2015 byl opět koncertně bohatý. Svůj pestrý repertoár předvedli 21. března na Přivítání jara v domě PZKO ve Skřečoni. Na Sdružení katyňské rodiny 24. dubna vystoupili s legionářskými písněmi. Další dva květnové koncerty proběhly 17. května při příležitosti Jarního zpívání v Horní Suché a 30. května na festivalu PZKO v Karviné. 7. listopadu zazpívali opět u příležitosti Dne nezávislosti Polské republiky, tentokrát v Těrlicku. Rovněž 8. listopadu obohatili program jubilejního koncertu dvacetiletého působení sboru Stonawa a stodesetiletého zpěváci¹¹⁸ ve Stonavě. V prosinci měla TA Grupa až šest koncertů, počínaje 3. prosince vystoupením na festivalu Stonavská Barborka ve Stonavě. O víkendu 5. – 6. prosince se sbor zúčastnil VI. Festivalu adventních a vánočních písní v Krakově. V rámci tohoto festivalu koncertovali v kostele Nejsvětější Panny Marie Lurdské a v Mariánské bazilice. 9. prosince se členové sboru vydali do Brna na vánoční setkání v Klubu Polonus, kde rovněž předvedli své umění. Tento rok zakončili zpěvem koled na programu vánočních trhů na náměstí v Českém Těšíně.

Rok 2016 zahájili dvěma lednovými koncerty – 6. ledna vystoupili na společném programu s Karolem Suszkou v těšínské kavárně Avion a 25. ledna zazpívali seniorům v Českém Těšíně. Po delší pauze následoval koncert 9. června v komorním sále v ustroňských lázních. Během prázdnin, kdy obvykle odpočívají, předvedli svůj šarm a um 29. července v těšínské kavárně Avion a 19. srpna v Kulturním a společenském středisku Střelnice v Českém Těšíně. Po prázdninách následovaly čtyři koncerty. Národní koncert, který proběhl 20. října v polské Ustroni. Hudební setkání v Orlové – Lutyni se uskutečnilo 23. října, kde zazpívala

---

¹¹⁶ **Slezské legie** (Legion Śląski) – nazvaný rovněž těšínské legie, je vojenská jednotka, která vznikla roku 1914 v Těšíně a připojila se k východní legii.

¹¹⁷ **Adam Sikora** (1846 – 1910) – polský národní činitel, sociální aktivista a filantrop.

¹¹⁸ **Zpěváci** (śpiewactwo) – činnost pěveckých sborů, množina zpěváků.

také TA Grupa. 3. prosince se předvedli na adventním koncertě v Orlové a dne 18. prosince tradičně zazpívali koledy na programu vánočních trhů na náměstí v Českém Těšíně.

V dalším roce, a to 2017, zahájili své koncertování vystoupením společně s Karolem Suszkou v domě PZKO v Třinci. Následoval koncert v domově pro seniory v Českém Těšíně, který proběhl 30. ledna. 1. března obohatili svým zpěvem vernisáž výstavy Josefa Dronga¹¹⁹ v Bystřici. Dále se předvedli 29. dubna na Jubilejní akademii u příležitosti sedmdesátého výročí PZKO v Karviné – Louky, 21. května v Orlové – Porubě na Dni matek, 25. května v Těšínském divadle na vernisáži výstavy v Českém Těšíně. Po tří měsíční pauze se další koncert uskutečnil 9. září na slavnosti pětadesátého výročí letecké katastrofy na Żwirkowisku¹²⁰. Poté koncertovali 22. října v Karviné na „Darkovském podzimu“, 15. listopadu u příležitosti Dne polské nezávislosti na Generálním konzulátu Polské republiky v Ostravě a 1. prosince na festivalu Stonavská Barborka v domě PZKO ve Stonavě. Na následujících dvou vystoupeních předvedli svou pěknou interpretaci koled. Bylo to 12. prosince na vánoční besídce Generálního konzulátu Polské republiky v Ostravě a 15. prosince na programu vánočních trhů na náměstí v Českém Těšíně.

Nový rok 2018 začala TA Grupa vystoupením na vernisáži obrazů Bronislava Liberdy v Těšínském divadle v Českém Těšíně. Na posezení při kávě v těšínské kavárně Avion, která proběhla 2. února, předvedl Klemens Słowiczek v první části programu svůj charismatický barytonový hlas. V druhé části vystoupení také TA Grupa zkrášlila program posezení. Následně vystoupili 25. února při sdružení PZKO v Bohumíně a 17. března rovněž při shromáždění PZKO, ale v Doubravě. Den herce v těšínské kavárně Avion proběhl 19. března, který začala TA Grupa svým koncertem. Až do 12. října měli členové sboru koncertní volno. Toho dne však zazpívali na setkání lékařského spolku v Českém Těšíně. Své první velké výročí, a to desetiletého působení komorního sboru TA Grupa, oslavili 20. října krásným koncertem v Kulturním a společenském středisku Střelnice v Českém Těšíně. Den poté vystoupili na náměstí v Českém Těšíně u příležitosti stoletých oslav vzniku státu Československé republiky. Pozvali si je i do Dolní Lištné, kde své pěvecké kouzlo předvedli 16. listopadu. Obohatili také dne 28. listopadu program festivalu Stonavské Barborky. Ani v tomto roce nemohl chybět koncert v domově pro seniory v Českém Těšíně, který proběhl 29. listopadu. Tři prosincové koncerty byly pěkným zakončením jubilejního roku pro TA Grupu. Koncertem v evangelickém

---

¹¹⁹ **Josef Drong** (1944) – malíř, grafik a ilustrátor, působící na Těšínsku

¹²⁰ **Żwirkowisko** – místo tragické smrti polských pilotů Stanislava Wigury a Františka Żwirki, kteří zahynuli 11. září roku 1932 v Horním Těrlicku.

kostele v Bludovicích, který se uskutečnil 16. prosince, ohromili všechny tamější posluchače. Také opětovně koledování předvedli 21. prosince na programu vánočních trhů na náměstí v Českém Těšíně. Vše zakončili vystoupením jako hosté 28. prosince na koncertě sboru Hutník¹²¹ v Třinci.

Další rok 2019 zahájili koncertem 4. ledna na akci Od pastýřů do Tří králů¹²² v těšínské kavárně Avion. 5. února zvelebili program na Dni prarodičů ve Vendryni. Následující jarní koncerty se uskutečnily 17. března na shromáždění PZKO v Třinci – Oldřichovicích, 5. dubna na zahájení vernisáže výstavy Těšínské Slezsko v objektu 2018 v Těšínském divadle v Českém Těšíně. Opět vystoupili opět na festivalu PZKO v Třinci, které proběhlo 25. května. Po tří měsíční odmlce zazpívali 7. září v těšínské kavárně Avion na přednášce o profesoru Stanislavu Hadynovi¹²³. Tato přednáška proběhla také 25. října v polské Ustroni, 9. listopadu v Polském domě Żwirka a Wigury v Těrlicku a 7. prosince v Mostech u Jablunkova, kde nesměl chybět ani sbor TA Grupa. Ještě mezitím, 27. září, koncertovali v karvinské knihovně v rámci projektu Konverzace skrze umění, kde svůj sólový program měl i samotný Słowiocek. Poslední koncert, který se v tomto roce se uskutečnil 14. prosince, byl v polském Těšíně.

Přestože si v roce 2019 nezazpívali veřejně žádné koledy, hned 2. února to napravili na masopustním koledování v kostele Božího milosrdenství v polském Těšíně. TA Grupa rovněž na pozvání a požádání zazpívala při různých rodinných jubilejních oslavách či pohřbech.

---

¹²¹ **Hutnik** – polský pěvecký soubor působící na Těšínsku, a především v Třinci. Je jeden z aktivnějších sborů a koncertuje i v zahraničí.

¹²² **Od pastýřů do Tří králů** – akce, kde se připomíná lidové tradice a zvyky na Těšínsku a v Polsku v období od Narození Páně do svátku Tří králů.

¹²³ **Stanislav Hadyna** (1919 – 1999) – polský dirigent, skladatel, hudební vědec a spisovatel. Založil a byl i uměleckým ředitelem folklorního souboru Śląsk.

6.2 Stonavská Barborka

Přestože Klemens Słowioczek žádné dílo nezkomponoval a nezaložil žádný sbor, patří jemu velké díky za vznik mezinárodní soutěže pěveckých ansámbľů Stonavská Barborka. Společně s doktorem Leonem Juřicou¹²⁴ se v roce 2006 zhostili tohoto nápadu a díky starostovi obce Stonava, Ondřeji Feberovi, se v roce 2007 konal první ročník Stonavské Barborky. „*Na celém světě jsou různé sólové pěvecké soutěže, ale ansámblové nejsou nikde, pouze ve Stonavě.*“¹²⁵ Manažérem se stal a dodnes jím zůstal Ing. Bc. Josef Melnar. Porota se skládá z různých odborných zpěváků, nyní i ze zahraničí. Hlavní myšlenkou této soutěže bylo naučit všechny soutěžící předvést své hlasové, výrazové a herecké schopnosti. Účastníci tak mohli navázat nové kontakty a dostávali vždy zpětnou vazbu od odborné poroty. Soutěžít mohou všechna vokální dueta až okteta a capella nebo s instrumentálním doprovodem s interpretací písně artifiční hudby, umělé a lidové. Také je možnost zúčastnit se jako vokálně-instrumentální terceta až okteta. Mezinárodní soutěž pěveckých ansámbľů se jmenuje Stonavská Barborka proto, protože se koná vždy kolem 4. prosince, což je svátek sv. Barbory, patronky všech horníků a pořádá se v obci Stonava.

V prvním ročníku se SB zúčastnilo celkem devět ansámbľů v kategoriích středních uměleckých škol a vysokých uměleckých škol z ČR i ze zahraničí. Podmínkou soutěže bylo vykonání povinné skladby. SB se konala ve dnech 9. – 10. prosince 2007 v domě PZKO Stonava.

Ve dnech 5. – 7. prosince 2008 se uskutečnil druhý ročník SB. Přinesl mnoho zajímavých pěveckých talentů. Tentokrát se nezúčastnily pouze střední a vysoké umělecké školy, ale také základní umělecké školy, které do té doby soutěžily v tělocvičně ZŠ Stonava. Kategorie měly své subkategorie. Upustilo se od předvedení povinné skladby a novinkou bylo velké finále, kde laureáti jednotlivých subkategorií soupeřili o Cenu absolutního vítěze.

Ve třetím ročníku SB, která se konala ve dnech 4. – 6. prosince 2009, mohli soutěžící oproti předchozímu ročníku získat navíc Cenu Českého rozhlasu Ostrava, Cenu Stonavské Barborky nebo Cenu diváků.

---

¹²⁴**PhDr. Leon Juřica** (1935 – 2014) – hudební skladatel a historik. Vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Byl dlouhodobým pedagogem na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Vyučoval také na Lidové konzervatoři v Ostravě a na Katedře hudební výchovy Ostravské univerzity působil externě. Komponoval instrumentální a vokálně instrumentální skladby, opery.

¹²⁵ Rozhovor s Klemensem Słowioczkem, Stonava 1105, 12. února 2020

Pověst o SB se rozšiřuje. Čtvrtého ročníku se zúčastnilo padesát tři ansámbků z pěti států Evropy. Nově se uděluje zvláštní ocenění. Dále pak Cena Leona Juřici za nejlepší ztvárnění humoru v hudbě, Cena poroty pro nejlepší klavírní doprovod, Cena poroty za aranžmá, Cena poroty za mimořádný autorský přínos. Účastníci soutěžili v domě PZKO ve Stonavě ve dnech 2. – 4. prosince 2010. Na závěr soutěže byl uspořádán koncert rovněž v domě PZKO ve Stonavě, kde se předvedli výherci jednotlivých subkategorií. Toto krásné zakončení SB se praktikuje dodnes, je vysíláno živě a následně je vytvořen záznam tohoto koncertu.

S pátým ročníkem SB přišlo několik inovací. Vznikla nová kategorie vokálně-instrumentační ansámby a začaly se udělovat hlavní ceny odborné poroty za nejlepší soutěžní výkon v rámci kategoriích. Byly to Cena malé Stonavské Barborky a Cena Stonavské Barborky. To vše se odehrálo od 30. listopadu do 2. prosince roku 2011.

Z důvodů rekonstrukce sálu PZKO ve Stonavě musel šestý ročník soutěže proběhnout ve dnech 28. – 30. listopadu 2012 v obřadní síni Obecního úřadu ve Stonavě. Vyhlášení výsledků, koncert Jaroslava Svěceného a Slavnostní koncert se pak uspořádal v kostele sv. Maří Magdalény ve Stonavě. SB se nadále rozvíjela, neboť v tomto roce se uskutečnil první ročník skladatelské soutěže, která se pořádá dodnes. Navýšily se i finanční odměny pro absolutní vítěze v kategoriích středních uměleckých škol a studentů vysokých uměleckých škol.

Také v sedmém ročníku SB se objevilo něco nového. Soutěž se protáhla o dva dny a proběhla od 4. do 8. prosince 2013. Přidala se i nová subkategorie amatér. V této soutěži se mohou tak zúčastnit všichni milovníci operního zpěvu a vážné hudby. Ještě před zahájením toho ročníku, Stonavské Barborce byla udělena cena Nadace OKD¹²⁶.

Ve dnech 10. – 14. prosince 2014 se uskutečnil osmý ročník SB, ve kterém se udělily až čtyři Ceny Stonavské Barborky. Účinkující na koncertu věnovali svá vystoupení doktoru Leonu Juřicovi, který zemřel 31. srpna 2014.

Na jaře roku 2015 vznikl Spolek Stonavská Barborka, z.s., který se stal pořadatelem soutěže SB. Předsedou se stal dlouholetý manažér soutěže, Josef Melnar, místopředsedou pak Ing. Tomáš Bařák. Slavnostní koncert devátého ročníku SB, která se konala od 2. – 6. prosince 2015, byl zároveň oslovou jubilejních sedmdesátých narozenin Klemense Słowiozka.

Mezinárodní soutěž pěveckých ansámbků Stonavská Barborka oslavila své první kulantiny. Desátého ročníku SB se zúčastnilo sedmašedesát ansámbků ze tří evropských zemí

---

¹²⁶ **Nadace OKD** (Nadace Ostravsko-karvinských dolů) – je největší nadace v Moravskoslezském kraji. Podporuje všechny neziskové organizace Moravskoslezského kraje, které se angažují v kulturním a sociálním rozvoji daných obcí.

v různých kategoriích. Ve dnech 30. listopadu – 4. prosince 2016 podali všichni soutěžící výkony na vysoké úrovni. Na Slavnostní koncert se přijel podívat i tehdejší ministr kultury ČR Daniel Herman.

Jedenáctý ročník SB byl zahájen výstavou regionálních umělců a pracemi žáků uměleckých škol ze soutěže Namaluj Barborku. Tato soutěž v roce 2017 proběhla poprvé. Další novinkou této soutěže bylo otevření nové kategorie hudebně dramatická díla, které byl autorem Klemens SłowiozczeK a sám sponzoruje Cenu Stonavské Barborky této kategorie. Vznikla proto, aby si mladí pěvci uvědomili obsah textu, který zpívají. Tento festival se konal celkem šest dní a to od 28. listopadu do 3. prosince 2017. Uprostřed konání SB, 30. listopadu, se pořádal první Barborčín jarmark s bohatým programem.

V roce 2018 se rozšířilo vedení spolku o asistentku Nikolu Svobodovou. Ve dvanáctém ročníku SB, který se konal od 27. listopadu do 2. prosince 2018, se soutěžilo pouze v domě PZKO ve Stonavě. Také bylo představeno nové logo této soutěže. Jeden z porotců, Mathias Behrends¹²⁷, pro moravskoslezskou regionální televizi Polar uvedl: „*Je to velmi zajímavá a pěkná soutěž. Obvykle se hodnotí sólový zpěv, tady hodnotíme ansámby. Musí spolu ladit po všech hudebních stránkách. Velmi se mi ta soutěž líbí.*“¹²⁸

Třináctý ročník SB se opět vydařil. Mezinárodní porota měla opět velkou práci s rozhodováním udělení Cen Stonavské Barborky. Závěrečný koncert se pro změnu uskutečnil v evangelickém kostele ve Stonavě, k počtě padlým horníkům v karvinském dole po výbuchu metanu 20. prosince 2018. Celý festival proběhl ve dnech 25. – 30. listopadu 2019.

Stonavskou Barborkou již od druhého ročníku obohacuje vždy doprovodný program se speciální Mikulášskou nadílkou pod taktovkou Klemense SłowiozczeKa. Nyní se pracovní tým Spolku SB skládá z vedení Spolku, vedení Festivalu SB, umělecké rady, ve které nesmí chybět Klemens SłowiozczeK, a projektových manažerů. Už teď připravují příští (čtrnáctý) ročník mezinárodního festivalu SB, který proběhne ve dnech 23. – 29. listopadu 2020 ve Stonavě. Zájemci se mohou zúčastnit interpretační soutěže SB, skladatelské soutěže SB nebo výtvarné soutěže SB.

---

¹²⁷ **Mathias Behrends** – švýcarský operní režisér a dirigent. Vystudoval Univerzitu umění v Bernu, kde nyní také vyučuje scénografii a operní produkci. Je uměleckým ředitelem Mezinárodní letní akademie Biel/Bienne. Režiroval opery v Německu, Rakousku, Singapuru, Chorvatsku a Francii.

¹²⁸ BRZÓSKA, Jiří. Průřez 12. ročníkem festivalu Stonavská Barborka. *Polar: moravskoslezská regionální televize* [online]. Ostrava-Mariánské Hory: POLAR televize Ostrava, s.r.o., orgánem dohledu je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání., 2020, 28. prosince 2018 13:04, Stonava, [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://polar.cz/zpravy/karvinsko/stonava/21543/amadeusz-w-scenie-polskiej-tc--amadeus-na-polske-scene-td>

7 Přehled rolí Klemense Slowioczka

Během svého života Klemens Slowioczek nastudoval sedmdesát šest rolí, z toho vystoupil ve dvaceti operách v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě a v Komické operě předvedl své schopnosti až šestapadesátkrát. S Komickou operou hostoval šestnáctkrát v různých zemích a samostatně šestkrát.

7.1 Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě

Sezóna 1968/1969

Wolfgang Amadeus Mozart: „Figarova svatba“ → Figaro

Sezóna 1969/1970

Benjamin Britten: „Sen noci svatojánské“ → Theseus, vévoda athénský

Sezóna 1970/1971

Gioacchino Rossini: „Italka v Alžíru“ → Haly

Giuseppe Verdi: „Maškarní ples“ → Hrabě Samuel Horn

Sezóna 1971/1972

Petr Iljič Čajkovskij: „Evžen Oněgin“ → Bujanov

Dmitrij Šostakovič: „Kateřina Izmajlovová“ → Boris Timofjejevič Izmajlov

Giuseppe Verdi: „Maškarní ples“ → Hrabě Samuel Horn

Karel Kovařovic: „Na Starém bělidle“ → Pan otec ze mlýna

Bedřich Setana: „Prodaná Nevěsta“ → Mícha, gruntovník

Pietro Mascagni: „Sedlák Kavalír“ → Alfio

Richard Wagner: „Tannhäuser“ → Biterolf

Sezóna 1972/1973

Giuseppe Verdi: „Aida“ → Král

Antonín Dvořák: „Čert a Káča“ → Marbuel

Gaetano Donizetti: „Don Pasquale“ → Mo N. N.; Notář, vlastně Carlotto, Malatestův synovec

Dmitrij Šostakovič: „Kateřina Izmajlovová“	→ Boris Timofjejevič Izmajlov
Giuseppe Verdi: „Maškarní ples“	→ Hrabě Samuel Horn
Bedřich Smetana: „Prodaná Nevěsta“	→ Mícha, gruntovník
Sergej Prokofjev: „Příběh opravdového člověka“	→ Andrej, letec

Sezóna 1973/1974

Bedřich Smetana: „Hubička“	→ Matouš, starý pašír
Antonín Dvořák: „Jakobín“	→ Purkrabí Filip
Leoš Janáček: „Její pastorkyňa“	→ Rychtář
Giuseppe Verdi: „Maškarní ples“	→ Hrabě Samuel Horn
Bedřich Smetana: „Prodaná Nevěsta“	→ Mícha, gruntovník

Sezóna 2011/2012 – jako host

Oskar Nedbal: „Polská krev“	→ Jan Zaremba, statkář

Sezóna 2012/2013 – jako host

Johann Strauss: „Noc v Benátkách“	→ Bartolomeo Delaqua, senátor
Oskar Nedbal: „Polská krev“	→ Jan Zaremba, statkář

Sezóna 2013/2014 – jako host

Johann Strauss: „Noc v Benátkách“	→ Bartolomeo Delaqua, senátor

7.2 Komická opera v Berlíně

Rok 1974

Sergej Prokofjev: „Vojna a Mír“ → Denisov

Rok 1975

Wolfgang Amadeus Mozart: „Figarova svatba“ → Figaro

Alban Berg: „Lulu“ (dvouaktová) → Krotitel zvířat

Rok 1976

Giovanni Paisello: „Král Teodor v Benátkách“ → Komisař

Rok 1977

Christoph Willibald Gluck: „Ifigenie na Tauridě“ → Ein Skyth, posel

Bedřich Smetana: „Tajemství“ → Bonifác

Kurt Weill: „Vzestup a pád města Mahagonny“ → Svatá Trojice

Rok 1978

Georg Katzer: „Země Bum-Bum“ → Král Doppel-B-moll II.

Georges Bizet: „Carmen“ → Le Doncaire, podloudník

Rok 1979

Jacques Offenbach: „Cesta na Měsíc“ → Král Kosmos

Giuseppe Verdi: „Síla osudu“ → Chirurg

Rok 1980

Alban Berg: „Lulu“ (tříaktová) → Krotitel zvířat

Rok 1981

Heinrich Biber: „Arminius“ → Arminius

Richard Wagner: „Mistři pěvci norimberští“ → Fritz, jeden z mistrů

Rok 1982

Giacomo Puccini: „Bohéma“ → Schaunard, skladatel

Rok 1983

Modest Petrovič Musorgskij: „Boris Godunov“ → Pimen, kronikář, mnich

Aribert Reimann: „Král Lear“ → Král Francie

Jacques Offenbach: „Rytíř Modrovous“ → Popolani

Giuseppe Verdi: „Rigoletto“ → Marulo, kavalír

Rok 1984

Arthur Sullivan: „Jolanta“ → Vojín Willis

Rok 1985

Siegfried Matthus: „Judita“ → Hosea

Bedřich Smetana: „Prodaná nevěsta“ → Kecal

Rok 1986

Wolfgang Amadeus Mozart: „Figarova svatba“ → Antonio

Wolfgang Amadeus Mozart: „Kouzelná flétna“ → Druhý zbrojnoš

Rok 1987

Wolfgang Amadeus Mozart: „Don Giovanni“ → Leporello

Pietro Mascagni: „Sedlák kavalír“ → Alfio

Rok 1988

Petr Iljič Čajkovskij: „Evžen Oněgin“ → Sekundant

Alexandr Sergejevič Dargimyšskij: „Kamenný host“ → Druhý host

Rok 1989

Jacques Offenbach: „Bandité“ → Policejní kapitán

Carl Maria von Weber: „Čarostřelec“ → Kašpar

Rok 1992

Richard Wagner: „Rienzi“ → Paolo Orsini, šlechtic

Rok 1993

Nikolaj Rimskij-Korsakov: „Pohádka o caru Saltánovi“ → posel

Rok 1994

Berthold Goldschmidt: „Mocný paroháč“ → Pasáček volů
Giacomo Puccini: „Plášť“ → Krtek
Giuseppe Verdi: „Zbloudilá“ → Markýz d' Aubigny

Rok 1995

Igor Stravinskij: „Oedipus Rex“ → Kreon, věštec
Johann Strauss: „Netopýr“ → Frank
Jules Massenet: „Werther“ → Městský správce

Rok 1996

Nikolaj Rimskij-Korskov:
„Pověst o neviditelném městě Kitěži“ → Věštec

Rok 1997

Antonín Dvořák: „Rusalka“ → Vodník

Rok 1998

Sergej Prokofjev: „Láska ke třem pomerančům“ → Farfarello, zlý čaroděj
Giacomo Puccini: „Turandot“ → Mandarin

Rok 1999

Richard Strauss: „Ariadna na Naxu“ → Lokaj
Wolfgang Amadeus Mozart: „Kouzelná flétna“ → Druhý ozbrojenec

Rok 2000

- Carl Maria von Weber: „Čarostřelec“ → Kuno
Giacomo: „Manon Lescaut“ → Geronte de Ravoir
Franz Lehár: „Veselá vdova“ → Petko Bogdanovič, konzul

Rok 2001

- Modest Petrovič Musorgskij: „Boris Godunov“ → Strážný
Giuseppe Verdi: „Rigoletto“ → Hrabě Ceprano

Rok 2002

- Gioacchino Rossini: „Lazebník sevillský“ → Doktor Bartolo
Bedřich Smetana: „Prodaná nevěsta“ → Mícha, gruntovník
Alexandr Zemlinsky: „Trpaslík“ → Don Estoban

Rok 2003

- Emerich Kálmán: „Čardášová princezna“ → Kníže Leopold
Leoš Janáček: „Její pastorkyňa“ → Rychtář

Rok 2004

- Dmitrij Šostakovič: „Lady Macbeth Mcenského újezdu“ → Starý dělník

Rok 2005

- Benjamin Britten: „Albert Herring“ → Mistr Budda

7.3 Komická opera hostující v zahraničí

1976:	„Figarova svatba“ →	Moskva	–	Rusko
1979:	„Figarova svatba“ →	Varšava	–	Polsko
1980:	„Vzestup a pád města Mahagonny“ →	Wiesbaden	–	Německo
1983:	„Mistři pěvci norimberští“ →	Moskva	–	Rusko
1984:	„Rytíř Modrovous“ →	Kodaň	–	Dánsko
1986:	„Kouzelná flétná“ →	Vídeň	–	Rakousko
1986:	„Král Lear“ →	Vídeň	–	Rakousko
1987:	„Král Lear“ →	Amsterdam	–	Holandsko
1989:	„Judith“ →	Wiesbaden	–	Německo
1989:	„Prodaná nevěsta“ →	Londýn	–	Velká Británie
1989:	„Rytíř Modrovous“ →	Londýn	–	Velká Británie
1991:	„Rytíř Modrovous“ →	Tokio	–	Japonsko
1991:	„Bohéma“ →	Tokio	–	Japonsko
1994:	„Sedlák kavalír“ →	Tokio	–	Japonsko
1998:	„Netopýr“ →	Tokio	–	Japonsko

7.4 Samotné hostování Klemense Slowiaczka

Alban Berg: „Vojcek“ →	Tel-aviv	–	Izrael
Wolfgang Amadeus Mozart: „Don Giovanni“ →	Praha	–	Česká republika
Ludvig van Beethoven: „Fidelio“ →	Praha	–	Česká republika
Giacomo Puccini: „Bohéma“ →	Vídeň	–	Rakousko
Johann Strauss: „Netopýr“ →	Vídeň	–	Rakousko
Petter Shaffer: „Amadeus“ →	Český Těšín	–	Česká republika

Závěr

V diplomové práci jsem popsala život a dílo jednoho z významných operních pěvců – Klemense Słowiozcza. Přes jeho pěvecké začátky na konzervatoři až po významný post komorního zpěváka. Mnohé se toho naučil, díky svému talentu a šikovnosti. Již během studií na Janáčkově akademii múzických umění v Brně získal angažmá v Ostravě a zanedlouho poté ho Walter Felsenstein, revolucionář divadelní opery, pozval do Komické opery v Berlíně, kde působil většinu svého života. Také se umístil na předních místech pěveckých soutěží, jako jsou Pražské jaro, Dvořákova pěvecká soutěž v Karlových Varech nebo Národní pěvecká soutěž Československé socialistické republiky. Po ukončení divadelního angažmá v Berlíně své nabyté zkušenosti předává s vervou a nadšením svým studentům na Fakultě umění Ostravské univerzity. Ti na něj dodnes vzpomínají pouze v dobrém. Během svého pedagogického působení obohacuje kulturu na Těšínsku, a to založením ojedinelé mezinárodní ansámblové pěvecké soutěže Stonavská Barborka. Dodnes se aktivně zapojuje do různých akcí polské národnostní menšiny na Těšínsku a také je činným členem sboru TA Grupa. Snažila jsem se postihnout všechny významné role, koncerty a různé zajímavosti o Klemensovi Słowioczkovi samém.

Doufám, že tato diplomová práce bude prospěšná nynější společnosti, hudebním pedagogům a studentům pěveckého oboru. Věřím, že bude i inspirací pro mnohé profesionální operní pěvce a učitele zpěvu.

Při samotném rozhovoru působil na mě pan Słowiozcek sympatickým dojmem. Z vlastního poznatku mohu říci, že Klemens Słowiozcek je velmi otevřený, ochotný a srdečný. Vzpomínám si, že jsem měla tu čest Klemense Słowiozcza uslyšet již v roce 2012 na galakonzertu soutěže Takoví jsme v Těšínském divadle v Českém Těšíně, kde mě svým vystoupením, v dobrém smyslu slova, velice pobavil. Ovšem na mou otázku, zda by se znova rozhodl pro pěveckou kariéru, pokud by měl tu možnost, odpověděl: *„V dnešní době ne. My jsme měli úplně jiné podmínky. Vystudovali jsme konzervatoř a už měli o nás zájem v divadle. Nemuseli jsme podávat žádné žádosti. Ale dnes jsou úplně jiné podmínky. Devadesát procent studentů, kteří vystudovali vysokou školu v pěveckém oboru skončí jako učitelé na základních uměleckých školách. Je to velmi těžké se uchytit jako profesionální pěvec. Naštěstí všem mým studentům se to povedlo.“*¹²⁹

---

¹²⁹ Rozhovor s Klemensem Słowioczkem, Stonava 1105, 12. února 2020.

S radostí jsem obeznámila všechny nadšence operního zpěvu, a nejen je, s touto výtečnou pěveckou osobností. Panu Słowiockovi přeji hlavně zdraví, zvláště v tomto těžkém období, a mnoho sil, ať může nadále obohacovat kulturu našeho regionu. Jsem přesvědčena, že jsem k dnešnímu dni sepsala vše, co se mohlo o Klemensi Słowiockovi říci. Nebojme se jít za svými sny, protože tady máme krásný příklad toho, že hobby se může stát naším zaměstnáním.

Resumé

Diplomová práce se zabývá komplexním popisem Klemense Słowioczka, jakožto výborného operního pěvce. Seznamuje čtenáře s jeho rodinným životem, hudebními začátky, studium na konzervatoři v Ostravě a následně na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Dále pojednává o jeho umělecké činnosti, jak v České republice, tak v zahraničí. Líčí jeho nastudované role v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, popisuje divadelní historii a jeho angažmá v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého v Praze během vojenské služby. Rovněž seznamuje s jeho působením v Komické opeře v Berlíně a s dějinami této operní budovy. Také představuje jeho koncertování s filharmonii, ocenění na pěveckých soutěžích a získání německého titulu komorního zpěváka „Kammersänger“. Zaznamenává jeho pedagogické metody a pěvecké techniky, díky kterým se jeho studenti dostali na úspěšnou pěveckou dráhu. Zobrazuje jeho velký kulturní vliv především na Těšínsku, například založením mezinárodní ansámblové pěvecké soutěže Stonavská Barborka, zúčastněním se mnoha kulturních akcí polské národnostní menšiny a činným členstvím v komorním sboru TA Grupa. V neposlední řadě poukazuje na přehled rolí Klemense Słowioczka, které odehrál během angažmá v Ostravě, v Berlíně, s Komickou operou ve světě a také jako host v různých divadlech.

Klemens Słowioczek dosáhl mnoha úspěchů. Díky jeho píli a snaživosti se dostal do jednoho z nejlepších operních divadel v Evropě. Už jenom množství jeho nastudovaných rolí svědčí o tom, že nikdy neatálel a s vervou se pouštěl do práce. Jeho šarm a um oceňovali nejen jeho studenti, ale také všichni, kteří se s ním blíže poznali. Všechny své ocenění docílil zaslouženě. Díky založení mezinárodní ansámblové pěvecké soutěže Stonavská Barborka umožnil mnoha mladým žákům a studentům rozvíjet pěvecké schopnosti, talent a vzájemnou spolupráci. Obohatil tím i kulturu České republiky. Je operním pěvcem tělem i duší a daří se mu toto své nadšení předávat dalším generacím.

Summary

The following diploma thesis deals with the complex description of Klemens Słowioczek, known as a great opera singer. It introduces his family life and beginning of his musical career. It also tells the readers about his conservatory studies in Ostrava, later followed by studies at Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno. Next, his artistic career in the Czech Republic and also abroad is depicted. This work introduces Słowioczek's roles performed at National Moravian-Silesian theatre as well as his theatrical activities and engagement in Army's Artistic Ensemble of Vít Nejedlý in Prague during his military service. Moreover, the singer's performance in Comic Opera in Berlin is clarified. Słowioczek's achievements are described, for instance performing with symphony orchestras, success at singing competitions or achieving the title of German „chamber singer“.

The thesis takes notes of his pedagogical methods and singing techniques that helped his students build very successful careers. Klemens Słowioczek has had a huge influence on culture at Těšín Silesia, especially thanks to his establishing of the international singing competition for ensembles called „Stonavská Barborka“. He has also taken part at various cultural events held by the Polish national minority in the region. Moreover, Słowioczek has also been an active member of chamber choir „TA Grupa“. Last but not least, this work portrays all Słowioczek's roles that he performed during his career in Ostrava, Berlin, with the Comic Opera all around the world and also as a special guest at many theatres.

Klemens Słowioczek has achieved a great success. Thanks to his patience and diligence, he made it into one of the best opera houses in Europe. The amount of work opportunities and roles he had a chance to study definitely gives us a tangible proof of his great enthusiasm and devotion to his work. His personality – charm and also art skills – have been acknowledged not only by his students but also by people who had a chance to meet him in person. All the success Słowioczek has, is definitely well- deserved. Thanks to establishing of the international singing competition for ensembles „Stonavská Barborka“, he made it possible for young singers and students to develop their singing and acting skills, cooperate with each other and, in general, simply experiencing the feeling of togetherness. His actions have influenced and certainly strongly enriched the culture of the Czech Republic. He has put his heart and soul into opera and still passes all the enthusiasm to other generations.

Použitá literatura

Archiv Pražského jara, o.p.s., Praha, 17. dubna 2020

E-mailová korespondence s Danutou Siderek [online], 16. dubna 2020, danuta@siderek.cz

E-mailová korespondence s Petrem Němcem [online], 5. dubna 2020, petr.nem@centrum.cz

Głos Ludu: Gazeta Polaków w Republice Czeskiej. Český Těšín: Kongres Poláků v České republice, 2012, 67(129). ISSN 1212-4222

Interní materiály Klemense Słowiozcka. Stonava 1105, 12. února 2020

Komische oper Berlin. Archiv. Klemens Slowiozcek. Dramaturgie 18. listopadu 2005, e-mailová korespondence s Cordulou Reski [online], 15. března 2020, dramaturgie@komische-oper-berlin.de

LINHARTOVÁ, Dana. *Architektonická činnost ateliéru Fellner & Helmer v českých zemích*. Praha: NPÚ, ÚOP středních Čech, 2017. ISBN 978-80-86516-90-5

Rozhovor s Klemensem Słowiozckem, Stonava 1105, 12. února 2020

VESELÁ, Hana. Klemens Słowiozcek – profil umělce. Ostrava, 2017. bakalářská práce (BcA.). OSTRAVSKÁ UNIVERZITA. Fakulta umění

Zwrot: Miesięcznik Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Republice Czeskiej. Český Těšín: Polský kulturně-osvětový svaz v České republice, 2015, 66(2). ISSN 0139-6277

Internetové odkazy

Archiv – výpis dle sezón. *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/archiv>

BÁTOR, Milan. Juraj Čiernik: Baví mě být takovým průzkumníkem. *Ostravan.cz: Kulturní deník pro Ostravu a Moravskoslezský kraj* [online]. Ostrava: Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz, 2013, 22.1.2019 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.ostravan.cz/54429/juraj-ciernik-bavi-me-byt-takovym-pruzkumnikem/>

Bogdan Kokotek. *I-divadlo.cz: činohra-alternativa-muzikál* [online]. Thaleia, 2020 [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/profilu/bogdan-kokotek/>

BRZÓSKA, Jiří. Amadeusz w Scenie Polskiej TC – Amadeus na Polské scéně TD. *Polar: moravskoslezská regionální televize* [online]. Ostrava-Mariánské Hory: POLAR televize Ostrava, s.r.o., orgánem dohledu je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání., 2020, 15. ledna 2014 19:19, Stonava, [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://polar.cz/zpravy/karvinsko/stonava/21543/amadeusz-w-scenie-polskiej-tc--amadeus-na-polske-scene-td>

BRZÓSKA, Jiří. Průřez 12. ročníkem festivalu Stonavská Barborka. *Polar: moravskoslezská regionální televize* [online]. Ostrava-Mariánské Hory: POLAR televize Ostrava, s.r.o., orgánem dohledu je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání., 2020, 28. prosince 2018 13:04, Stonava, [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://polar.cz/zpravy/karvinsko/stonava/21543/amadeusz-w-scenie-polskiej-tc--amadeus-na-polske-scene-td>

Česká divadelní encyklopedie [online]. [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <http://encyklopedie.idu.cz/>

Čeští operní pěvci [online]. 2007 [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <http://cestipevci.wz.cz/pevci/>

D-dur [online]. Český rozhlas, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://d-dur.rozhlas.cz/>

Dr Joanna Nowicka. *UNIWERSYTET ŚLĄSKI DZIECI* [online]. Katowice: UNIWERSYTET ŚLĄSKI DZIECI [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://dzieci.us.edu.pl/dr-joanna-nowicka>

Ferdinand Fellner: Biografie. *Archiweb* [online]. Archiweb, s. r. o., 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.archiweb.cz/ferdinand-fellner>

Gabriela Beňáčková. *Česká televize* [online]. Praha: Česká televize, 2020 [cit. 2020-03-31]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/lide/gabriela-benackova/>

Geschichte: Was in der Behrenstraße schon alles los war. *Komische oper Berlin* [online]. Comic opera Berlin, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.komische-oper-berlin.de/entdecken/geschichte/>

Głos: Gazeta Polaków w Republice Czeskiej [online]. TORAS MARKETING, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://glos.live/>

Harry Kupfer. *ARSIS: Artist Management In Collaboration with Lewin Artists* [online]. Vídeň: Produkt ARSIS, 2017 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <http://arsis-artists.com/harry-kupfer/>

Historie Národního divadla moravskoslezského v datech. *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/stranka/161-historie-narodniho-divadla-moravskoslezskeho-v-datech.html>

Ivan Klánský. *Česká televize* [online]. Praha: Česká televize, 2020 [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/lide/ivan-klansky/>

JANÁČKOVÁ, Olga. Divadlo na Orli v Brně, 17. března, dvě operety, čirá radost. *Opera +* [online]. 19.03.2018 [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/divadlo-na-orli-17-brezna-operety-cira-radost/>

Janeček Bohumil. *Městská knihovna Havířov* [online]. Havířov-Město: Městská knihovna Havířov, 2020 [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <https://www.knih-havirov.cz/clanek/1143-janecek-bohumil/>

Jiří Herold – pěvec. *Národní divadlo: Královské české zemské a Národní divadlo, založeno 1868* [online]. [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <http://archiv.narodni-divadlo.cz/dokument.aspx/print.aspx?jz=cs&dk=Umelec.aspx&ju=8455>

Kapitoly z dějin umělé písně. *ČBDB: Československá bibliografická databáze* [online]. ČBDB.cz, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.cbdb.cz/kniha-154198-kapitoly-z-dejin-umele-pisne>

Katedra hudební výchovy: MgA. Marek Olbrzymek, Ph.D. *Katedry a instituty: Rozcestník pro weby kateder a institutů PdF MU* [online]. Brno: Masarykova univerzita, 2020 [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <https://katedry.ped.muni.cz/hudebni-vychova/clenove/mga-marek-olbrzymek-ph-d>

Klemens Slowioczek; Bas. *Komische oper Berlin* [online]. Comic opera Berlin, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: https://www.komische-oper-berlin.de/70_startseite/kuenstlergarderobe/?open-reader-article=232

Klemens Slowioczek, Bassbariton: Opersänger DDR 1 / 52. *YouTube* [online]. Google, 2020 [cit. 2020-04-20]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=jSpMQTmt-mI&list=PLyDdwiOU4X2KgWiuSbjxLwp3McmcEuKIK>

Klemens Slowioczek. *Národní divadlo: Královské české zemské a Národní divadlo, založeno 1868* [online]. [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <http://archiv.narodni-divadlo.cz/default.aspx?jz=cs&dk=Umelec.aspx&ju=5422&pn=254affcc-cb43-4078-86fe-c5544619cf67>

Klement Słowioczek – životopis. *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>

Kostel v centru Karviné praskal ve švech. Adventní neděli ozdobil jedinečný koncert. *Polar: moravskoslezská regionální televize* [online]. Ostrava-Mariánské Hory: POLAR televize Ostava, 2020 [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <https://polar.cz/zpravy/karvinsko/karvina/11000018419/kostel-v-centru-karvine-praskal-ve-svech-adventni-nedeli-ozdobil-jedinecny-koncert>

Kouzelná flétna: Wolfgang Amadeus Mozart. *Komische oper Berlin* [online]. Comic opera Berlin, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: https://www.komische-oper-berlin.de/70_startseite/schaukasten/?open-reader-article=204

MACEK, Petr, Petr KALINA, Karel STEINMETZ a Šárka ZAHŘÁDKOVÁ. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofická fakulta Masarykova univerzita [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/>

Marek Olbrzymek. *Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka* [online]. Ostrava: Janáčkův máj, 2020 [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <https://www.mhflj.cz/marek-olbrzymek/>

Martina Juríková. *Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka* [online]. Ostrava: Janáčkův máj, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.mhflj.cz/martina-jurikova/>

Matiné ze skladeb mladých českých autorů. *Pražské jaro* [online]. Praha: Pražské jaro, 2017 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://festival.cz/koncert/matine-ze-skladeb-mladych-ceskych-atoru/>

Měrka, Ivan. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: https://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=4174

MgA. Barbora Kadlčíková. *Konzervatoř Teplice* [online]. Teplice: Konzervatoř Teplice & Vitalex Computers – Tvorba školních webů, 2017-2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.konzervatorteplice.cz/index.php?type=Employee&id=44>

O cenu Leoše Janáčka: Festival k poctě českého hudebního génia [online]. Ostrava: Lidová konzervatoř a Múzická škola Ostrava, p. o., 2015 [cit. 2020-03-31]. Dostupné z: <http://m.o-cenu-leose-janacka.cz/>

Opera on Video [online]. [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.operaonvideo.com/?&s=%20Klemens%20Slowioczek>

Ostravská univerzita: Fakulta umění [online]. Ostrava-Mariánské Hory [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://fu.osu.cz/>

Pedagogové Lidové konzervatoře. *Lidová konzervatoř a múzická škola Ostrava* [online]. Lidová konzervatoř a múzická škola Ostrava, příspěvková organizace, 2020 [cit. 2020-03-03]. Dostupné z: <https://www.lko.cz/>

PETR ŠUMNÍK. *Slezské divadlo Opava* [online]. Opava: Slezské divadlo Opava, 2020 [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <http://www.divadlo-opava.cz/osoba/petr-sumnik/>

Polar: moravskoslezská regionální televize [online]. Ostrava-Mariánské hory: POLAR televize Ostrava, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.polar.cz/>

Polský pěvecký soubor Hutník [online]. Třinec: PZŠ HUTNIK, 2010 [cit. 2020-04-07].
Dostupné z: http://www.pzshutnik.cz/index_cz.html

Prof. Mathias Behrends. *BELPERCHOR* [online]. Belperchor, 2017, [cit. 2020-04-03].
Dostupné z: <https://www.belperchor.ch/ueber-uns/dirigent>

REITTEREROVÁ, Vlasta. Jindřich Feld – Cosmae Chronica Boemorum. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Praha: Nakladatelství Muzikus, 2020, 6. říjen 2005 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.casopisharmonie.cz/recenze/jindrich-feld-cosmae-chronica-boemorum.html>

REITTEREROVÁ, Vlasta. „70 let – budoucnost – hudební divadlo.“ K výročí otevření Komické opery v Berlíně. *Opera +: Váš průvodce světem hudby, opery a tance* [online]. Praha: Opera PLUS, 2009 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/70-let-budoucnost-hudebni-divadlo-k-vyroci-otevreni-komicke-opery-berline/?pa=2>

Stonavská Barborka [online]. Stonava: Stonavská Barborka, 2018 [cit. 2020-04-03]. Dostupné z: <http://www.stonavskabarborka.cz/>

Stonavská Barborka: mezinárodní festival v komorním a ansámblovém zpěvu Interpretací soutěž Stonavská Barborka [online]. Stonava, 2013, VII. [cit. 2020-03-31]. Dostupné z: http://www.stonavskabarborka.cz/soubory_texty/80_2-bulletin-7-rocnik-issb-2013-pdf.pdf

Stonavská Barborka. *Místní kultura: aktuální kulturní zpravodajství z domova* [online]. Praha: Národní informační a poradenské středisko pro kulturu – NIPOS, 2020, 10.11.2011 [cit. 2020-03-31]. Dostupné z: <http://www.mistnikultura.cz/stonavska-barborka>

TA Grupa: Kameralny zespól śpiewaczy [online]. 2013 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.tagrupa.cz/>

Vášek Rudolf. *Městská knihovna Havířov* [online]. Havířov-Město: Městská knihovna Havířov, 2020 [cit. 2020-03-16]. Dostupné z: <https://www.knih-havirov.cz/clanek/2253-vasek-rudolf/>

Vyprodaný koncert zopakují ve Stonavě. *České noviny* [online]. Praha: ČESKÁ TISKOVÁ KANCELÁŘ, 2020 [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/vyprodany-koncert-zopakuji-ve-stonave/737273>

WEIMANN, Mojmír. Musíš vědět a cítit. K sedmdesátinám Klemense Słowioczka. *Opera +: Váš průvodce světem hudby, opery a tance* [online]. Praha: Opera PLUS, 2009 [cit. 2020-03-17]. Dostupné z: <https://operaplus.cz/musis-vedet-a-musis-citit-k-sedmdesatinam-klemense-slowioczka/?pa=1>

Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco: Wikimedia Foundation, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.wikipedia.org/>

Zemřel vynikající skladatel a pedagog Leon Juřica, bylo mu 79 let. *Ostravan.cz* [online]. Ostrava: Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz, 2020, 1.9.2014 [cit. 2020-03-31]. Dostupné z: <https://www.ostravan.cz/15968/zemrel-vynikajici-skladatel-a-pedagog-leon-jurica-bylo-mu-79-let/>

Zpěv a teorie. *Základní umělecká škola Vladislava Vančury Háj ve Slezsku* [online]. Háj ve Slezsku: ZUŠ Vladislava Vančury Háj ve Slezsku [cit. 2020-04-02]. Dostupné z: <https://www.zushaj.cz/pveck-oddlen>

Zwrot: Miesięcznik Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Republice Czeskiej [online]. zwrot [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://zwrot.cz/>

Seznam zkratek

AMU – Akademie múzických umění

AUS – Armádní umělecký soubor

ČR – Česká republika

ISSB – Interpretační soutěž Stonovská Barborka

JAMU – Janáčkova akademie múzických umění

ND – Národní divadlo

NDM – Národní divadlo moravskoslezské

NDMS – Národní divadlo moravsko-slezské

NODO – Dny nové opery Ostrava

PZKO – Polski Związek Kulturalno-Oświatowy (Polský kulturně-osvětový svaz)

SB – Stonavská Barborka

TA Grupa – Towarzystwo Artystyczne/Amatorskie Grupa (Umělecká/Amatérská společnost Skupina)

Seznam příloh

- 1. Klemens Słowioczek** – foto NDM Ostrava, *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>
- 2. Klemens Słowioczek v roli Figara v Mozartově „Figarově svatbě“** – foto František Krasl, *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>
- 3. Klemens Słowioczek v roli hraběte Samuela Horna ve Verdiho „Maškarním plese“** – foto František Krasl, *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>
- 4. Klemens Słowioczek v roli purkrabího ve Dvořákově „Jakobínu“** – foto František Krasl, *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>
- 5. Klemens Słowioczek v roli statkáře Zaremby v Nedbalově „Polské krvi“** – foto František Krasl, *Národní divadlo moravskoslezské* [online]. Národní divadlo moravskoslezské, 2020 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://www.ndm.cz/cz/osoba/1785-s-owioczek-klement.html>
- 6. adventní koncert TA Grupy v Orlové 2016** – foto Czesława Rudnik, RUDNIK, Czesława. TA Grupa koncertovala w Orłowej. *Zwrot: Miesięcznik Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego w Republice Czeskiej* [online]. zwrot, 6. prosince 2016 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://zwrot.cz/2016/12/ta-grupa-koncertovala-w-orlowej/>
- 7. Klemens Słowioczek s Leonem Juřicou během festivalu Stonavské Barborky 2009** – foto ISSB 2009, *Stonavská Barborka* [online]. Stonava: Stonavská Barborka, 2018 [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <http://www.stonavskabarborka.cz/cz/fotoalbum/13-issb-2009.html>
- 8. Klemens Słowioczek na titulní straně německého časopisu FÜR DICH** – fotografie pořízena ve Stonavě 1105, dne 12. února 2020
- 9. „Prodaná nevěsta“ Bedřicha Smetany** – fotografie pořízena ve Stonavě 1105, dne 12. února 2020
- 10. scan dokumentu Pražského jara 1974** – scan z Archivu Pražského jara, o.p.s., Praha, 17. dubna 2020
- 11. titul komorního zpěváka „Kammersänger“** – fotografie pořízena ve Stonavě 1105, dne 12. února 2020

Přílohy

Příloha 1: Klemens Słowiczek

Příloha 2: Klemens Słowiocek v roli Figara v Mozartově "Figarově svatbě"

Příloha 3: Klemens Słowiocek v roli hraběte Samuela Horna ve Verdiho "Maškarním plese"

Příloha 4: Klemens Šlowioczek v roli purkrabího ve Dvořákově "Jakobínu"

Příloha 5: Klemens Šlowioczek v roli statkáře Zaremby v Nedbalově "Polské krvi"

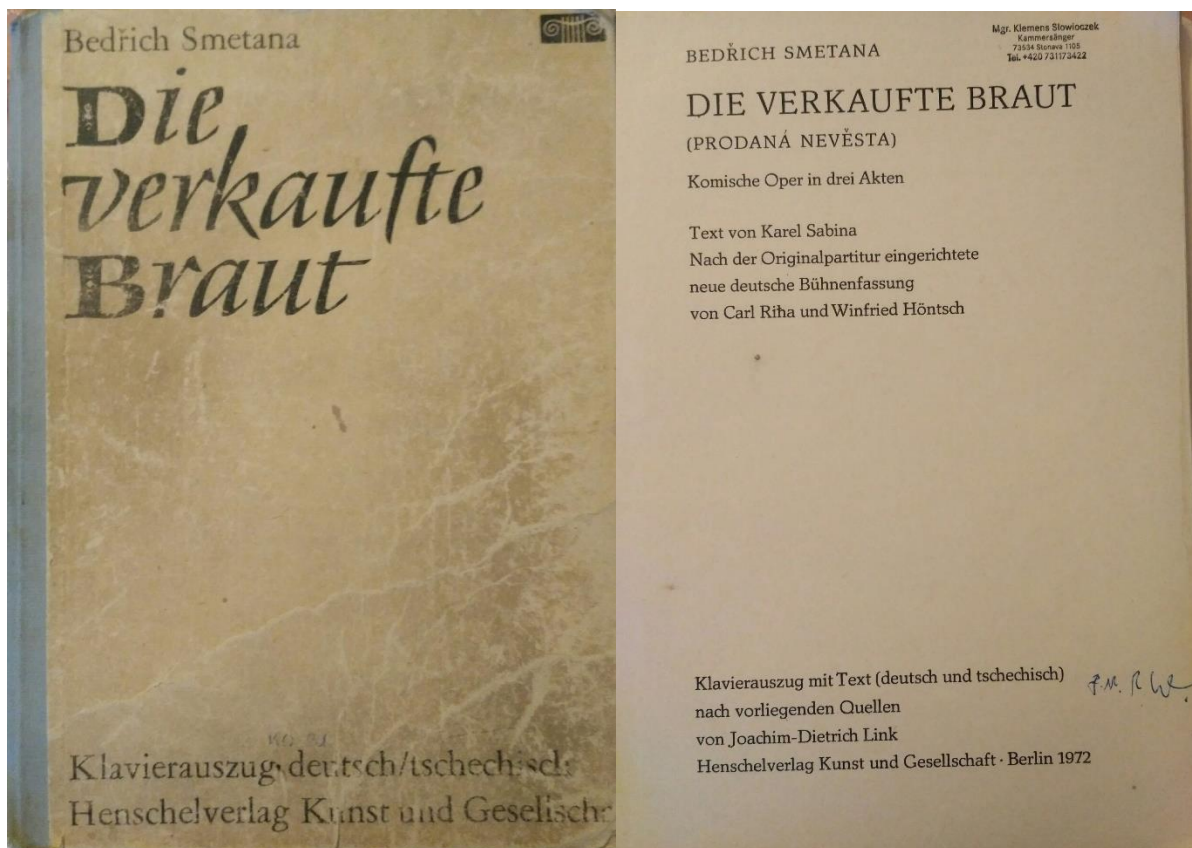
Příloha 6: adventní koncert TA Grupy v Orlové 2016

Příloha 7: Klemens Słowiozcek s Leonem Juřicou během festivalu Stonavské Barborky 2009

Příloha 8: Klemens Słowiczek na titulní straně německého časopisu FÜR DICH

Příloha 9: "Prodaná nevěsta" Bedřicha Smetany

ihned
a bez vody
vlasy
v plném lesku

suchým
šamponem
ASTRID

Pozoruhodný přípravek k čištění
a odmašťování vlasů za sucha.
V praktickém kelímku se
sypátkem ihned k použití
Nasypat, vytřít, vykartáčovat –
a vlasy jsou bez umytí zbaveny
nečistot. Ideální pro mastné vlasy

PRO ČISTOTU VLASU, PRO RYCHLOST ÚPRAVY SUCHÝ ŠAMPÓN ASTRID

**Pražské
jaro 1974**

PRAŽSKÉ JARO 1974
pod záštitou presidenta Československé socialistické republiky
LUDVÍKA SVOBODY

DŮM UMĚLCŮ — DVORÁKOVA SÍŇ
Neděle 2. června 1974 v 10.00 hodin

M A T I N Ě
ze skladeb mladých českých autorů

JAROSLAV RYBÁŘ: Interludi e Ritornelli
pro flétnu, klarinet, violu a klavír

LADISLAV KUBÍK: Sdělení pro sólový fagot

EDUARD DRÍZGA: Sonety pro zpěv a klavír
na texty renesančních básníků
Ritornel I (P. de Ronsard)
Sok můj (F. Petrarca)
Ptáčí zpěv (M. M. Boiardo)
Žalný hlas (C. da Pistoia)
Ritornel II
Přilítí ptáček (Anonym)
Viděl jsem (M. M. Boiardo)
Ritornel III

IVAN KURZ: Pětiflstek. Svita pro klavír v pěti částech

VÁCLAV RIEDLBAUCH: Katedrály. Toccata pro varhany

účinkují: **KLEMENT SLOWIOZCEK** — zpěv
EDUARD DRÍZGA a **JIRÍ HOLEŇA** — klavír
GABRIELA RIEDLBAUCHOVÁ — varhany
Komorní soubor **ARS CAMERALIS**:
Dr. **JAN HOREJŠÍ** — flétna
LUKÁŠ MATOUŠEK — klarinet
KAREL DOLEŽAL — viola, **JOSEF SKALÁK** — klavír

**ZVLÁŠTNÍ VÝSTAVY
K ROKU ČESKÉ HUDBY**

Ústřední expozice v paláci U Hyberná,
nám. Republiky, Praha 1 - Staré Město

Výstavy Hudebního oddělení Státní knihovny
v Klementinu, Praha 1

Středověký zpěv v rukopisech Státní knihovny ČSR v Praze
v Zrcadlové síni Klementina

Rok české hudby — jubilanti 20. století
na chodbě I. patra Klementina

Rok české hudby
ve dvoraně a předsálí Městské knihovny,
nám. dr. Vacka, Praha 1

SI 03-74

Příloha 10: scan dokumentu Pražského jara 1974

U R K U N D E

FÜR SEINE GROSSEN
KÜNSTLERISCHEN VERDIENSTE

ERNENNE ICH

HERRN

KLEMENT SLOVIOCZEK

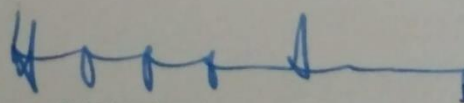
MIT WIRKUNG VOM 7. OKT. 1979

ZUM

KAMMERSÄNGER

BERLIN · DEN 7. OKTOBER 1979

MINISTER

Příloha 11: titul komorního zpěváka "Kammersänger"

Anotace

Jméno a příjmení:	Bc. Klára Rylková
Katedra nebo ústav:	Hudební výchova
Vedoucí práce:	PaedDr. Lena Pulchertová, Ph. D.
Rok obhajoby:	2020

Název závěrečné práce:	Klemens Słowioczek – portrét operního pěvce
Název závěrečné práce v angličtině:	Klemens Słowioczek – portrait of the opera singer
Anotace závěrečné práce:	Diplomová práce je zaměřena na život a působení Klemense Słowioczka. Líčí jeho rodinný život a studium, charakterizuje jeho uměleckou činnost, kde přibližuje Słowioczkovo angažmá v Ostravě a v Berlíně. Popisuje jeho koncertování, různé soutěže a ocenění. Také se zabývá jeho pedagogickými zkušenostmi, které předává svým studentům. Nechybí zmínka o kulturní činnosti. Díky jeho zaujetí vznikla ojedinělá mezinárodní ansámblová pěvecká soutěž. Na závěr je představen přehled rolí, ve kterých se Słowioczek předvedl.
Klíčová slova:	opery, hlavní role, vedlejší role, koncerty, festivaly, soutěže, mezinárodní soutěže, fakulta umění
Annotation:	The diploma thesis deals with the topic of life and influence of Klemens Słowioczek. First, it depicts his family life and studies, describes his artistic career and closely comments on Słowioczek's engagement in Ostrava and Berlin. It also focuses on his various concert activities, competitions and awards. Moreover, Słowioczek's impact on the sphere of culture is highlighted too. Thanks to Słowioczek, the international singing competition for ensembles „Stonavská Barborka“ was established. Finally, the roles which Klemens Słowioczek was engaged in, is listed.
Key words:	operas, lead role, supporting role, concerts, festivals, competitions, international competitions, The Faculty of Arts
Přílohy vázané v práci:	11 příloh
Rozsah práce:	66 stran
Jazyk práce:	český jazyk